

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2011. július - augusztus
XVIII. évf. 7-8. szám

Amit az Isten megtisztított...

(Apostolok cselekedetei 10,15)

Felvidék déli területein nagyrészt befejeződött az aratás. Modern, nagyteljesítményű gépek, néhány hozzáértő ember feladatává vált a termés betakarítása. Már nem keresnek idénymunkásokat, nincs szükség diákok munkájára, mint pár évtizeddel ezelőtt. Az utóbbi években felnőtt nemzedék vajmi keveset észlel ebből a munkából. A mindennapi kenyér fogalma, alig kapcsolódik a ma fiatal nemzedéke számára a mezőkön folyó munkához. Valami érezhetően háttérbe szorult, amit finoman „hangsúly eltolódásnak” mondanak. Így aztán nem csoda, hogy értékrend átforgulóságot vagyunk tanúi és átélői korunkban. Hogy ennek milyen eredményei, vagy következményei lesznek, nehezen megmondható. Az viszont egyértelmű, hogy a tudomány olyan eszközöket adott az ember kezébe, amely eszközök felelőtlen használata beláthatatlan következményekkel jár. Az aratás kezdetén érkezett a hír, hogy génmódosított kukoricát kellett elpusztítani Magyarországon. Az ember tudományával belenyúl a növények, állatok, emberek génjeibe, hogy termékenyebbé, egészségesebbé tegyen -egyelőre!!! Később talán azért, hogy munkabíróbbá (robotoló rabszolgává), egészségesebbé (csakis termelékeny, hasznot hozóvá, aki nem szorul mások segítségére) jobbítson mindent. Mert ismerjük az emberi bűnt, önzést, nyereségvágyat, ami képessé tesz arra, hogy saját érdekei eszközévé tegyek másokat, mindig jobbítani akarva a Teremtő művét. Már a Kísértő is azt sugallja az első emberpárnak, hogy ő majd tágítja, jobbítja a teremtésben kapott lehetőségeket. Az eredmény ismert. A földön szétárad az Isten iránti

engedetlenség bűne, annak minden következményével. Ez annyira jellemzővé válik az ember gondolkodására, magatartására, hogy sokkal inkább követjük tudományunkon, szokásainkon és ismereteinken alapuló magatartásformáinkat, mintsem Isten hozzánk szóló igéjét. Ezt teszi Péter apostol is, aki azonban hallja Isten figyelmeztetését: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak. Kálvin ezt így értelmezi: Amit Isten megtisztított, azt te ne szentségtelenítsd meg. (Kálvin

emberiség csak mélyebbre süllyedt az Isten iránti engedetlenségben. Az evangélium viszont beszámol arról, hogy Jézus által a: „Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek az evangélium hirdettetik, és boldog, aki nem botránkozik meg énbenem.” (Lukács 7,22-23.) A Megváltó szolgálata nyomán az ember lelke kiemelkedik a kaotikus állapotból, és a kegyelem harmóniájába jut. Nincs szüksége a szegénység, az éhezés megszün-

Beram középkori temetői kápolnája (Istria)

fotó Cs. L.

J.: Az apostolok cselekedetei magyarázata)

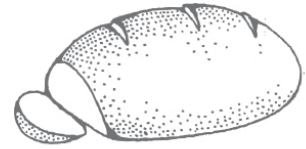
Ne hagyjuk tehát félrevezetni magunkat a Kísértő „jobbító” szándékától. Nekünk nem jobbításra, hanem megigazulásra van szükségünk, ami Jézus Krisztus áldozatában lehetséges egyedül. Minden más törekvésnek csak rosszabbodás lett az eredménye, s az

tetése érdekében a Kísértő által felkínált „jobbításra”, hanem kész megosztani a keresztyén ember nem módosítja környezetét, génjeit, hanem engedi, hogy Krisztusban az engedetlenné váló emberből megváltott emberré legyen.

Csoma László

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 1. része 6-22. verse

...„mielőtt a függöny felgördülne és a dráma megkezdődne”...olvastuk az előző számban az utolsó mondatot. De egy fontos dolgot meg kell említeni, hogy az első színhelye a drámának ne legyen meg túlságosan. Ez pedig a verses rész keletkezésének ideje. Pontos dátumot nem várhatunk, de a kutatók arra a következtetésre jutottak, hogy a babiloni fogság után élhetett a szerzője, és Krisztus előtt 200 körül már ismert volt a szöveg. „Jób könyvének keletkezési idejét tehát a Kr. e. 5. és 3. század közötti időre lehet tenni” (Jub. kommentár).

A költő magáról és hazájáról nem árul el semmit, de a 6. versben egy olyan helyszínen folytatja Jób történetét, amelyet előtte senki sem látott, s majd csak Krisztus utal az Atya házára, ahol sok lakóhely van, és a Jelenések könyve által nyerhetünk mi is betekintést, persze másabbat, nem ilyet.

Itt, a mindenható mennyei ÚR előtt (mintha egy királyi udvarban) kihallgatásra gyűlnek a szolgák, a hatalmas ÚR alattvalói. „Megálltak az ÚR előtt”. (Istenfiaknak nevezi őket a költő). Aztán így folytatja: „Velük együtt megjelent a Sátán is”.

Keresztyén ember számára különösen fontos elmondani itt azt, hogy Isten Fia tekintélyét ne gyengítse ez a költői képzelet szülte fogalom. A pogány hatalmasságok szokásának – talán épen a babiloni udvarban is látott kihallgatások, amelyeken a király fiai jelenlétükkel mutatják ki apjuk iránti tiszteletüket, s azt is, hogy közülük kerül majd ki a trón örököse – rávetítése ez az ÚR ember által nem látott, ezért pontosan el sem mondható színhelyére, hatalom-gyakorlására. Ha a költő nem lett volna elfoglalva saját gondjával, talán angyalokat ír, vagy engedelmes szolgákat. De számára az volt a fontos, hogy megjelenik a Sátán is, és beszélni kezd a Sátánnal az ÚR!

Ezzel félre tesz a költő egy olyan zsidó hagyományt, amely szerint Isten a Sátánt kizárta mennyei országából,

és mintha azt is elfelejtené, hogy hány-szor jelentette ki prófétáin keresztül, gyűlöli a bűnt. Most mégis szóba áll vele, és azt akarja, hogy a Sátán ismerje el Jób hitének, istenfélelmének példás voltát. Mintha Isten nem tudná, hogy a Sátán erre soha nem lesz hajlandó. De mi az oka a költőnek arra, hogy ilyen felületesen kezeljen fontos hitismereti dolgokat? Minden bizonnyal az, hogy „annak a kornak általános gondolkozása szerint a kegyesség és az áldás ok és okozati összefüggésben vannak” (Jub. kommentár). Részletesebben kifejtve ezt úgy kell értenünk, hogy a zsidó vallási gondolkodásban egyik sarkalatos tanítás volt az, hogy az ÚR a jót jutalmazza, a rosszat bünteti. A költő ezzel szemben valami másra jött rá, s ezt minden áron szemléletesen akarja elmondani.

De nézzük, hogyan sikerül neki. „Mivel a Sátán Isten véleményét megcáfolni nem tudja és kénytelen a tényeket tudomásul venni, Jób kegyességének őszinteségét kérdőjelezi meg: „Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent? Nem te vetted-e körül őt magát, házát és mindenét, amije van?” Jób kegyességének tehát megvan a magyarázata, megéri neki a dolog, hiszen Isten körülvette (védelmezőleg) és megáldotta. A Sátán szemében Jób kegyessége csak üzlet. Ez a két vers fejezi ki a Jób könyvének tulajdonképpeni alap gondolatát és problémáját. Az a kérdés: van-e önzetlen istenfélelem a földön? Van-e olyan ember, aki Istent önmagáért szereti s nem a tőle kapott vagy remélt anyagi vagy lelki áldásokért? Erre a kérdésre feleletet keresni az egyik fő célja a Jób könyvének.

Ehhez kapcsolódik a másik vezető gondolat: az igaz ember szenvedésének problémája. Az Úr hozzájárult Jób kegyességének kipróbálásához, bizonyos határokat szabva a Sátán tevékenységének. Így az olvasó rögtön tudja, hogy a szenvedés mögött Isten megengedő akarata áll. A csapások célja, hogy bizo-

nyítékot szolgáltatassanak Jób hitének őszintesége és önzetlensége felől. Noha Isten átengedi szolgáját a Sátánnak, de a szálakat mégis ő tartja a kezében s így a Sátán – noha rosszat akar – mégis a jót munkálja. Jób természetesen erről a mennyei egyezségről semmit sem tud.

A költő egyszerű, de hatásos eszközökkel érzékelteti a csapások váratlan és lesújtó voltát. Egyetlen napon, amely éppoly békességben és boldogságban kezdődött, mint a többi, megy végbe az egész tragédia. Az egyes csapásokat a hírnökök jelentéseiből ismerjük meg. Az anyag elrendezése mesteri: az első és harmadik csapás eszközei emberek, a második és negyedik természeti erők. A dráma csúcspontja a 18. versben Jób gyermekeinek elvesztése.

Jób az egymás után érkező hírmondókat ülve hallgatja végig. A hírek halatára a csapások okozta fájdalom jelétől megszaggatja felső ruháját és elvégzi a szokásos gyászszertartásokat. A fej megborotválása nem mehetett végbe pillanatok alatt, tehát a földre esés és leborulás nem tekinthető félig tudatos idegreakciónak, hanem az Istentől való függés, imádat és engedelmisség jelének. A 21. vers azt fejezi ki, hogy az élet és annak minden tartozéka Jób hite szerint Isten ajándéka, amit a halálban előbb-utóbb úgyis vissza kell adni, ha tehát Isten hamarabb elvette, abszolút joga volt hozzá. A költő itt egy nem izraeli emberben a kegyes gondolkodásmód olyan magaslatát mutatja meg, amely mintakép lehet az izraelita számára is. Jób tömören megfogalmazott vallomását minden istenfélő ember utána mondhatja, aki hasonló helyzetbe kerül. Ezért nem lehet véletlen, hogy itt a Jahve nevet használja, amit különben egész művében céltudatosan kerül” (Jub. kommentár).

Ez tehát a költő „felfedezése”, hogy az ÚR nemcsak büntet és jutalmaz, hanem meg is próbálhatja a hozzá ragaszkodó embert. Az elmondottakból ez könnyen megérthető, azonban

könnyen össze is zavarhatja, félre is vezetheti az olyan embert, aki gondolkodás nélkül elfogadja, ami a Bibliában írva van. Isten ezt „felfedezést” Jézus Krisztus által magyarázza el, nem bízva emberi fantáziára akaratainak megértetését. Olyan része ez a Bibliának, (de próbatételező, miértes helyzetekbe került életünknek is), amit körültekintő, sőt személyünkre vonatkozó lelkes magyarázat nélkül nem érthetünk meg jól.

Ima: Mennyei Atyánk, szent Istenünk! Mindent Tőled kaptunk, kegyelmes szereteted vesz körül Krisztus által naponként, mégsem vagyunk mindig hálások érte, sem elégedettek számunkra kimért javaidal. A jelen aggodalma eltakarja előlünk az elkészített üdvösséges jövőt. Add Szentleked erejét, hogy naponként eszünkbe jutassa Igéd tanítását: „Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett - a gyalázzal nem törődve - vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelkekben megfáradva el ne csüggedjete. Mert a bűn ellen való harcban még nem álltatok ellen egészen a végig, és elfeledkeztek a bátorításról, amely nektek mint fiaknak szól: „Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged, [Jób 5,17; Péld 3,11-12; Jel 3,19] mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.” Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít az apja? Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fattyak vagytok, nem pedig fiak. Azután: testi apáink fenyítették minket, és tiszteletben tartottuk őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a lelkek Atyjának, hogy éljünk? Mert ők rövid ideig, a saját elgondolásuk szerint fenyítették, ő pedig javunkra teszi ezt, hogy szentségében részesüljünk. (Zsid. 12: 3-10) Ámen.

- id. f. -

BIBLIA OLVASÓ

V e z é r f o n a l

1.	H.	2Kir 16, 1-9	ApCsel 11,27-30
2.	K.	2Kir 16,10-19	ApCsel 12, 1-5
3.	Sz.	2Kir 17, 1-23	ApCsel 12, 6-11
4.	Cs.	2Kir 17,24-41	ApCsel 12,12-19
5.	P.	2Kir 18, 1-12	ApCsel 12,20-25
6.	Sz.	2Kir 18,13-25	ApCsel 13, 1-3
7.	V.	2Kir 18,26-37	ApCsel 13, 4-12
8.	H.	2Kir 19, 1-19	ApCsel 13,13-22
9.	K.	2Kir 19,20-37	ApCsel 13,23-33
10.	Sz.	2Kir 20, 1-11	ApCsel 13,34-41
11.	Cs.	2Kir 20,12-21	ApCsel 13,42-52
12.	P.	2Kir 21, 1-9	ApCsel 14, 1-7
13.	Sz.	2Kir 21,10-26	ApCsel 14, 8-18
14.	V.	2Kir 22, 1-7	ApCsel 14,19-28
15.	H.	2Kir 22, 8-22	ApCsel 15, 1-5
16.	K.	2Kir 22, 1-20	ApCsel 15, 6-11
17.	Sz.	2Kir 22,21-37	ApCsel 15,12-21
18.	Cs.	2Kir 24	ApCsel 15,22-34
19.	P.	2Kir 25, 1-17	ApCsel 15,35-41
20.	Sz.	2Kir 25,18-21	ApCsel 16, 1-5
21.	V.	2Kir 25,22-30	ApCsel 16, 6-10
22.	H.	JerSir 1, 1-12	ApCsel 16,11-18
23.	K.	JerSir 1,13-22	ApCsel 16,19-26
24.	Sz.	JerSir 2, 1-12	ApCsel 16,27-34
25.	Cs.	JerSir 2,13-23	ApCsel 16,35-40
26.	P.	JerSir 3, 1-20	ApCsel 17, 1-9
27.	Sz.	JerSir 3,21-42	ApCsel 17,10-15
28.	V.	JerSir 3,43-66	ApCsel 17,16-21
29.	H.	JerSir 4, 1-11	ApCsel 17,22-34
30.	K.	JerSir 4,12-22	ApCsel 18, 1-11
31.	Sz.	JerSir 5, 1-7	ApCsel 18,12-17

AUGUSZTUS

1.	Cs.	JerSir 5, 8-22	ApCsel 18,18-23
2.	P.	Póldabeszédek 1,1-19	ApCsel 18,24-28
3.	Sz.	Póld 1,20-33	ApCsel 19, 1-7
4.	V.	Póld 2	ApCsel 19, 8-17
5.	H.	Póld 3, 1-18	ApCsel 19,18-22
6.	K.	Póld 3,19-35	ApCsel 19,23-31
7.	Sz.	Póld 4, 1-19	ApCsel 19,32-40
8.	Cs.	Póld 4,20-27	ApCsel 20, 1-6
9.	P.	Póld 5, 1-14	ApCsel 20, 7-12
10.	Sz.	Póld 5,15-23	ApCsel 20,13-16
11.	V.	Póld 6, 1-19	ApCsel 20,17-24
12.	H.	Póld 6,20-35	ApCsel 20,25-32
13.	K.	Póld 7	ApCsel 20,33-38
14.	Sz.	Póld 8, 1-21	ApCsel 21, 1-6
15.	Cs.	Póld 8,22-36	ApCsel 21, 7-16
16.	P.	Póld 9	ApCsel 21,17-26
17.	Sz.	Póld 10, 1-16	ApCsel 21,27-34
18.	V.	Póld 10,17-32	ApCsel 21,35-40
19.	H.	Póld 11, 1-14	ApCsel 22, 1-11
20.	K.	Póld 11,15-32	ApCsel 22,12-21
21.	Sz.	Póld 12, 1-12	ApCsel 22,22-30
22.	Cs.	Póld 12,13-27	ApCsel 23, 1-6
23.	P.	Póld 13, 1-12	ApCsel 23, 7-11
24.	Sz.	Póld 13,13-25	ApCsel 23,12-22
25.	V.	Póld 14, 1-13	ApCsel 23,23-35
26.	H.	Póld 14,14-25	ApCsel 24, 1-9
27.	K.	Póld 14,26-35	ApCsel 24,10-21
28.	Sz.	Póld 15, 1-13	ApCsel 24,22-27
29.	Cs.	Póld 15,14-33	ApCsel 25, 1-5
30.	P.	Póld 16, 1-20	ApCsel 25, 6-12

SEPTEMBER

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Búcsúzott Gábry Sándor

Ünnepi istentiszteleten köszönt el hívőközösségétől a Rajna-Vesztfáliei Magyar Protestáns Gyülekezet lelkipásztora, Gábry Sándor. Az alkalmat a köln-deutzi evangélikus templomban tartották július 3-án, amelyen a Magyarországi Református Egyházat Bölcskei Gusztáv püspök és Vad Zsigmond esperes képviselte.

Az ötvenezer négyzetkilométeren szétszóródott magyar gyülekezetben Gábry Sándor tizenkilenc esztendőn keresztül szolgált. Azt vallja, hogy van jövője a szórványgyülekezetnek annak ellenére, hogy az elmúlt években többször a megszűnés fenyegetett az anyagi

gondok miatt. „A gyülekezet és képviselői elszánt küzdelme jövőt ígér” – fogalmazott a búcsúzó lelkész.

„Az Úristen figyelmeztet arra, hogy a magvetés ideje helyett a hálaadást kaptam az eddigi sok aratásért. Eljött a hetedik nap, át kell adnom, ha befejezetlen is a művem. A nyugalomba vonuló lelkipásztor hivatás tudatával készülök a jövőre. Nyugodt lelkiismerettel és a jól végzett munka örömeivel adom át, ha nem is befejezésre, hanem folytatásra” – írta Gábry Sándor nyugalmazott lelkipásztor a Rajna-Vesztfáliei Magyar Protestáns Gyülekezet lapjában, a Protestáns Híradóban a „Lelkipásztor Búcsúzik” címmel.

Forrás: Tiszántúli Református Egyházkerület

Erősebb református képviselet Európában

Márciusi megválasztása óta első ülését tartja a Református Egyházak Világközösségének (REV) európai vezetéstestülete Utrechtben június 10-11-én.

Az európai református egyházak márciusi, prágai tanácsülésén megfogalmazott céloknak megfelelően elsőrenden az egyházak közötti szorosabb kapcsolat kialakítása, illetve a református teológiai szempontok ökumenikus érvényre juttatásának lehetősége szerepel a napirenden. A bizottság ezzel kapcsolatban elsősorban az Európai Protestáns Egyházak Közösségével (GEKE) való kapcsolat újragondolását kezdeményezi, amelytől a református szempontok határozottabb érvényesítését várja az aktuálisan zajló teológiai tanulmányi folyamatokban.

Szó esik még az Európai Egyházak Konferenciájának (CEC) megújításáról és ez ezzel kapcsolatos református álláspont kialakításáról. Az ötfős bizottság ülésének témája emellett a tagegyházakkal való kommunikáció javítása, egy új honlap elindítása éppúgy, mint a gazdasági igazságosság kérdésével kapcsolatos európai álláspont előmozdítása, illetve a REV globális stratégiájának értékelése.

A vezetéstestület elnöke Jan-Gerd Heetderks (Hollandiai Protestáns Egyház), tagjai Martina Wasserloos Strunk (Németországi Református Szövetség) és Ódor Balázs (MRE) alelnökök, Sandy Horsborough titkár (Skót Egyház) és Kerstin Koch pénztárnok (Lippei Egyház).

MRE Külgvi Iroda

Az eutanázia és az egyház

Az Európai Protestáns Egyházak Közössége (GEKE) nyilvánosságra hozott egy dokumentumot, melynek címe: „A time to live and a time to die”- „Megvan az ideje az életnek, és megvan az ideje a halálnak”.

Az anyag célja, hogy segítséget nyújtson az eligazodásban az eutanázia kapcsán felmerülő kérdések terén. A GEKE a témával kapcsolatban egy internetes oldalt is elindított, amely a www.atimetolive.eu címen érhető el.

A dokumentum hosszas konzultáció eredményeképpen jött létre, melyet 30 ország 105 egyházának képviselői a GEKE etikai munkacsoportjának vitaindító tanulmánya alapján folytattak. Ezzel megszületett az európai protestáns egyházak álláspontja, amely hozzájárulás kíván lenni az eutanáziával kapcsolatos párbeszédhez.

„A protestantizmusnak pont az az egyik legfőbb erőssége, hogy tudomásul veszi és szóhoz juttatja a különbségeket”, nyilatkozta Thomas Wipf, a GEKE elnöke. „A dokumentum sürgető kérdéseket vitat meg, és bátorítja az egyházakat arra, hogy megnyilvánuljanak a téma kapcsán”.

A brossúra 104 oldalon keresztül vitatja a halál kérdését társadalmi, jogi, valamint klinikai kontextusban. Teológiai és etikai oldalról legfőképpen azt a kérdést boncolgatja, hogy mi is pontosan az emberi élet, miben áll saját erkölcsi felelősségünk, mennyire vagyunk érzékenyek a betegek akaratára.

A tájékozódást segítő kiadvány kitér a központi orvosetikai kérdésekre, az emberi életet meghosszabbítani képes orvosi beavatkozásokra, a palliatív, a betegek szenvedését enyhíteni hivatott kezelésekre, illetve az eutanázia valamint az öngyilkosságban való segédlet kérdéskörére.

Természetes, hogy az egyházak a haldoklók méltóságáért és emberi jogaiért küzdenek, tudnunk kell tehát, hogy ez magában foglalja a személy legalapvetőbb emberi jogát is – vagyis a jogot az életre és az egészségre. Az egyházak tehát feltétlenül támogatják a beteg akaratát, amennyiben jogot formál az életre, vagy pedig a kezelésről való lemondásra - mindazonáltal ellenzik azt, hogy kijátszható legyen az autonómia fogalma a haldoklóval való szolidaritással és empátiával szemben.

A GEKE tagjai elutasítják az eutanáziát, és az abban való segítségnyújtás teológiai, etikai igazolását. Ezzel együtt azonban tudomásul veszik a társadalmi hozzáállás változását az eutanázia bizonyos formáival kapcsolatban. A tanulmány hangsúlyozza: a szociális, orvosi és ápolási viszonyok jobbá tétele és fejlesztése elengedhetetlen ahhoz, hogy biztosítani lehessen az emberek méltóságát mind az élet során, mind a halál beálltakor. Ehhez feltétlenül szükséges hospice intézmények létesítése és fejlesztése, valamint a palliatív beteggondozás mind elméletben, mind gyakorlatban megvalósuló támogatása.

Mert mi az egyház feladata? Az emberekről való gondoskodás. A most elkészült tanulmány felhívja a figyelmet annak a szükségességére, hogy nemcsak az élet védelmét, és minden tekintetben méltó körülmények megteremtését megköveteljük - mind az életre, mind pedig a halálra nézve.

Forrás: leuenberg.netm, fordította: Bartha Katalin

Afrikai keresztyén ország lesz a világ legfiatalabb állama

Még nincs végleges eredménye a januári dél-szudáni népszavazásnak, de már biztos, hogy idén júliusban új állam jön létre. A körülbelül nyolcmillió lakosú Dél-Szudán a világ egyik legszegényebb országa lesz, fekete és keresztyén többségű lakossággal, valamint feltehetően jelentős olajkészletekkel. Ezzel remélhetőleg lezárul egy több mint ötvenéves véres konfliktus, és csak bízni lehet abban, hogy nem folytatódik a háborúskodás az eltűnő Szudán egykori északi és déli országrésze között.

A nem hivatalos eredmény szerint 97,58 százalékos részvétel mellett a szavazók 98,83 százaléka úgy döntött, hogy Dél-Szudán néven önállósodjanak Szudán déli tartományai. A népszavazás egy hétig, január 9-15-ig tartott és a 3,8 millió szavazásra jogosultból 3 792 518-an éltek szavazati jogukkal a népszavazás lebonyolításáért felelős bizottság adatai szerint.

A 2005-ben kialakult menetrend szerint - ekkor állapodtak meg a mostani népszavazás időpontjában is - 2011. július 9-én kiáltják ki Dél-Szudán függetlenségét. A névre számos változat volt, végül ez a konzervatívnak mondható megoldás született. Dél-Szudán lakossága körülbelül 8,2 millió lesz, területe pedig - ez még további referendumok során módosulhat - 619 ezer négyzetkilométer. Ez azt jelenti, hogy lakosságra a világ 93. legnagyobb országa lesz (Ausztria és Svájc közé ékelődik a listán). Területre valamennyi európai államnál nagyobb lesz az új alakulat (ha leszámítjuk Oroszországot), a 45. lesz a Földön, épp kontinensünk legnagyobbja, Ukrajna elé kerül majd.

Ötvenöt éves kudarcorozat érhet ezzel véget. Szudán a gyarmatosítás során mesterségesen létrejött ország, amely 1956-ban függetlenedett és a kezdetől fogva szétfeszítették a létét alapjában megkérdőjelező ellentétek. Ugyanis északi felén arab többségű, muzulmán vallású lakosság él, a déli felén pedig fekete-afrikai, keresztyén (anglikán és katolikus), illetve természeti vallású a lakosság. Szudán ugyan az első területek között volt, ahol megjelent a keresztyénség, azonban az iszlám térnyerésével eltűnt, majd a gyarmatosítással erősödött meg újra. A britek kifejezetten támogatták is, hogy a déli, részben természeti vallásokban élő népcsoportok fokozottan áttérjenek a keresztyénségre. De földrajzilag is legalább ekkora a különbség: az északi országrész sivatagos, a déli pedig esőerdővel fedett. Fontos tényező az is, hogy a rendkívül szegény ország legfőbb kincse, az olaj a déli területek alatt fekszik.

Az ellentétek már a függetlenség kikiáltása előtt, 1955-ben polgárháborúba torkollottak. Az első szudáni polgárháború egészen 1973-ig tartott, amelyet újabb követett, 1983-tól egészen a közelmúltig. A kétmillió áldozatot követelő öldöklést nemzetközi nyomásra 2005-ben zárta le békeegyezmény a 89-ben puccsal hatalomra jutott Omar el-Besir és a dél-szudáni gerillahadsereg vezetője, John Garang között. A két országrész mind az olajbevételeket, mind a hatalmat megosztotta (noha Omar el-Besir maradhatott, Garang pedig a megállapodás után néhány héttel légi szerencsétlenségben elhunyt). A megállapodás rögzítette, hogy hatéves átmenet után Dél-Szudán népszavazással dönthet saját további sorsáról. A referendum előtt Omar el-Besir megerősítette, elfogadja, bármilyen eredményt is hozzon a szavazás. Persze az még most sem egészen egyértelmű, hogy pontosan mely területeket foglalja majd magában Dél-Szudán. Az olajban gazdag Abyei térségében nem volt népszavazás, ott később kerül sor erre. Itt ugyanis még az sem egyértelmű, hogy kik szavazhatnak: csak az őslakos dinkák, vagy a nomád muzulmánok is, akik csak az év bizonyos részében fordulnak meg itt.

A függetlenedés tehát biztos Dél-Szudán számára, azonban az elszakadás technikai kérdései, elsősorban az olajvagyon felosztása még fenyegethet újabb konfliktusokkal. Például hiába kerül az olajmezők nagy része a déliek ellenőrzése alá, a tengeri kikötőkhöz vezető vezetékek északon haladnak át, és ott találhatóak a finomítók is. (És még ott van az nyugat-szudáni Darfúr is, amely az elmúlt években volt a két országrész fegyvereseinek harci terepe.) Az is egyértelmű, hogy a világ egyik legszegényebb országa jön létre, egészen gyér infrastruktúrával: alig száz kilométer aszfaltozott út található az Ibériai-félszigetnél is nagyobb Dél-Szudánban. A gyermekhalandóság magas, az iskolázottság szintje nagyon alacsony, miközben a népesség töredéke jut csak megfelelő minőségű ivóvízhez.

Csepregi Botond

A képen Szudán északi, és a déli, most elszakadó része látható

Életkép a népszavazásról

Egy szép alkalom

Örömnépre gyülekeztünk össze május utolsó vasárnapján a vajkóci református templomban. A vasárnapi istentisztelet után a gyülekezet felköszöntötte özv. Vályi Lászlónét – Varjassi Máriát, aki, Istennek hála elérte 80. életévét. Megboldogult férje éveken át volt a gyülekezet gondnoka. A szerető hitves minden tőle telhető erővel támogatta, és férje halála után is aktív tagja maradt a gyülekezetnek.

Az ünnepség a hit, remény és szeretet szellemében zajlott. Özv. Bodnár Rudolfné – Bús Margit a Nőegyesület elnöke, nyitóbeszéde után a gyülekezet lelkésze : Fülöp Sándor köszöntötte az ünnepeltet. Szép szavakkal ecsetelte eddigi életútját, Isten áldását kérve további életére. Ezt követően Bodnár Rudolfné és Kondor Lászlóné – Balogh Katalin mondtak megható verset a presbitérium és Nőegyesület nevében. Füzeséri Elemér – gondnok köszöntése után, a könnyekig meghatódott ünnepelt fogadta az egész gyülekezet jókívánságait.

A drága édesanyát, nagymamát és dédikét a családja is köszöntötte : két fia : László és István, leánya : Erika, menyei, veje, nyolc unokája, három unokaveje, két unokamenye és öt dédunokája. Bodnár Csongor és Bodnár Ákos szavalattal köszönték meg Istennek, hogy drága dédikéjük megérthette e szép életkort. A szavalatok után elmondták az Ároni áldást. Ezt követően, mivel drága ünnepeltünk a meghatottságtól nem találta a megfelelő szavakat, menyé Vályi Lászlóné –

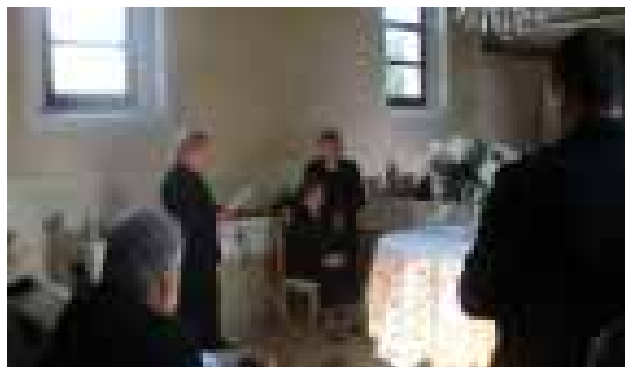

Hack Erika mondott köszönetet Füle Lajos: Szeretnék énekelni Néked c. versét.

Az eseményt szeretetvendégség követte. Ez a nap mélyen bevésődik és sokáig megmarad emlékezetünkben, és a hétköznapi szürke egyhangúságát járó ember számára különös erőt, feltöltődést ad. A szeretet – vendégség énekléssel zárult. A gyülekezet vénei sok régi zsoltárt és éneket is énekeltek.

A család ezután is köszöni az egész gyülekezetnek, hogy szeretetükkel, segítőkészségükkel, és minden más tettel létrehozták ezt a felejthetetlen alkalmat. Ezért is Istené legyen a hála és dicsőség.

ki írta?

Tanulmányi kirándulás Felvidéken

A felvidéki középkori bányavárosait és környéküket ismerjük meg ezen a tanulmányúton **2011. szeptember 15-18-án**.
Útvonal: Deregnő – Kassa – Rozsnyó – Rimaszombat – Losonc – Zólyom – Selmecebánya.

Szállás és reggeli-vacsora Selmecebányán a Kachelman apartmanban.

Megismerkedünk Körmöcbánya(Kremnica), Garamszentbenedek(Hronsky Benadik), Bajmóc(Bojnica), Zólyom (Zvolen), Szent Antal(Sv. Anton), Besztercebánya(Banská Bystrica), Úrvölgye(Spania Dolina) történelmi és kulturális emlékeivel.

A négy napos út részvételi díja: utiköltség + szállás + reggeli,vacsora 170,- Euro - 46.000 Ft

Jelentkezni lehet a 00421-56-6282560, 00421-908 035 094 – as telefonszámon, valamint a csoma@copusnet.net e-mail címen.

Erdélyi körút

A harmaci ref. egyház lelkesznője gyülekezeti kirándulást szervezett Székelyföldre, melyre a környező falvakból is jelentkezünk (Jéne, Rimaszécs, Zádorháza, Iványi).

1.nap: Utazásunk első állomása

Nagyvárad volt, ahol testvérgyülekezetünk tagjai szeretetvendégséggel vártak bennünket. Nagyon jólesett kedvességük, figyelmességük. Nagyváradot elhagyva **Csucsán** álltunk meg. Itt áll a Boncza család kastélya, ahol az I. világháború idején Ady Endre is lakott. A kastélyt a 20. század Elejím Boncza Miklós, Ady apósa építtette át. Goga mauzóleuma és emlékmúzeuma is itt található. A múzeum elsősorban Goga munkásságát mutatja be, de emellett sok Ady-vonatkozású anyag is látható. Mellette ortodox kolostor működik.

Kalotaszeg „fővárosában”, **Bánffyhunядon** már várt bennünket a tiszteletes úr felesége, aki érdekes előadást tartott gyülekezetük múltjáról, gyönyörű gótikus templomokról. Tipikus kalotaszegi négy fiatornyas templom, belülről szöttek, kézimunkák díszítik falát.

Szálláshelyünk Kolozsváron volt a Bethlen Kata Diakóniai Központban.

2.nap: Délelőtt a „kincses város”, **Kolozsvár** nevezetességeit néztük meg egy helybeli református lelkész, Farkas László vezetésével: Szent Mihály templom, Farkas utcai templom, sárkányölő Szent György szobra, Mátyás király szülőháza. Végül a híres Házsongárdi temetőben tettünk egy sétát.

Kolozsvárt elhagyva a délutánt **Tordán** töltöttük. A sóbánya látványa lenyűgözött bennünket. A hosszú utat és a több száz lépcsőt megtéve, a bánya mélyén lévő óriáskerékben pihentünk és csodáltuk a természeti szépségeket. Akik bírtak még gyalogolni, lemehtek a bánya mélyén lévő csónakázó tóhoz is.

Útban szálláshelyünk felé megálltunk **Bözödújfalun**, amely egy hosszú völgyben helyezkedik el. Ez a falucska a Ceaucescu rendszerben, az 1980-as években falurombolás áldozatává vált. Vízrel árasztották el és már csak a vízből kiálló templom-

torony emlékeztet arra, hogy itt valaha emberek éltek. Szállásunk Szováta-fürdőn volt.

3.nap: Indulás előtt a szálláshelyünkön hallgattuk meg a vasárnapi igeszolgálatot lelkészünktől, Orémus Ilonától. Utána elindultunk **Korondra**, a kirakodóvásárra. A fő utcán szebbnél-szebb árut kínálnak a vásárlónak. Minden megtalálható itt: ruhanemű, szöttek, szőnyegek, szörmék, fafaragások, kézimunkák, kerámiatermékek, vesszőből font tárgyak és még egyebek.

Átutaztunk **Székelyudvarhelyen**, Székelyföld „fővárosán”. Az autóbusból néztük meg a város nevezetességeit: Millenniumi Emlékművet, a szoborparkot, ahol Wass Albert szobra is található „Vándor székely hazatalál” feirattal.

Mai napunk uticélja a **Gyimesek**, „gyimesi csángók” meglátogatása volt. Mivel ők Erdélyben éltek, nem szakadtak úgy el Székelyföldről mint a Moldvaiak. Ugyanolyan szép magyarsággal beszélnek mint a székelyek Csíkban. Három falu található a völgyben, melyből **Gyimesbükk** az utolsó, a Tatros patak mentén. A falu túlsó végén húzódott Trianon előtt a határ. Ma is áll az egykori vasúti őrház a Rákóczi vár romja mellett, sarkánál az Észak-Erdély visszacsatlolásakor a honvédek által betonból és kőből készített magyar korona. A faluban áll az egykori hatalmas monarchiás vasútállomás. Sokáig itt volt a vasút vége, amikor pedig összekötötték Moldvával, itt volt a vámolás, átrakodás. Jó volt egy kicsit elidőzni az ezeréves határnál és megcsodálni a táj szépségeit.

Gyergyószentmiklóson áthaladva, szállásunk Gyergyószárhegyen családoknál volt, ahol nagyon kedvesen, igazi székely vendégszeretettel volt részünk.

4. nap: Reggel a **gyergyószárhegyi** reneszánsz Lázár-kastélyt tekintettük meg, ahol Bethlen Gábor, erdélyi fejedelem töltötte gyermekkorát. A régóta romos kastélyt több mint 40 éve folyamatosan restaurálják.

Innen a Keleti Kárpátok felé vettük az irányt. A fenyvesekben kanyargó serpentin végén elértük a Pongrác-tetőt, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a festőien szép gyergyói medencére.

Innen már lefelé haladtunk a **Gyilkos telep** felé, ahol a Erdély egyik legszebb torlasztava, a Gyilkos-tó található. A hegyekről lezúduló víz, sár mindent elpusztított, egy nagy tó keletkezett a helyén, melyből csak a fenyőfák maradványai látszanak ki. Tovább haladtunk a Békás patak mentén a **Békás szoros** felé, mely a Kárpátok legnagyobb szurdokvölgye. 5 km hosszú és három része van: pokolkapuja, Pokol tornáca és pokol torka. A völgyet az 1154 m magas Oltárkő uralja. A meredek sziklafalak között már ki kellett szállni az autóbusból és gyalogosan megtenni a „félelmetes utat”.

Csiksomlyón megállva a kegytemplomot tekintettük meg.

Gyönyörű tájakon haladtunk tovább, az Olt szorosában, a Hargita erdős hegyein, völgyein át. Tusnádfürdőt elhagyva, **Tusnádon** megálltunk egy kis „borvizet” meríteni.

Nagy erdőséghez értünk, ahol már medvék is vannak és az autóbusból nem akárhol lehet kiszállni, csak a kijelölt helyen.

Hosszú, kanyargós út után elérkeztünk a vulkanikus eredetű **Szent Anna-tóhoz**. A szabályos kör alakú tó átlagban 4 méter mélységű. Forrása nincs, vizének utánpótlásáról a környező hegyek tavaszi hóolvadása gondoskodik. A világ legtisztább vizű tava, de mivel ásványi sókat nem tartalmaz, sem élet nem található benne, sem nem iható.

Szállásunk „Háromszék Párizsában”, Kézdivásárhelyen volt.

5.nap: Kézdivásárhely nevezetességeivel ismerkedtünk. Megnéztük a Vigadó épületét, a Céhtörténeti Múzeumot, melyben a híres Gábor Áron rézagyújának másolata is megtalálható. A múzeum külön érdekessége a zömében erdélyi és

magyar népviseletbe öltöztetett Zsuzsi és Andris babagyűjtemény, amely Erdély és Csángóföld valamennyi tájegységének népviseletét bemutatja. Különlegessége a városnak az udvarterés elrendezés – a házak udvara egyben utca. 73 ilyen sikátorszerű udvartér található Kézdivásárhelyen.

Délután az ország második legnagyobb városába, **Brassóba** vettük az irányt. Itt megnéztük Erdély legnagyobb templomát, a gótikus Fekete templomot. Nevében a fekete jelző onnan ered, hogy 1689-ben, mikor a Habsburgok felgyújtották a várost, falait feketére festette a korom és a füst. A templombelső is lenyűgöző látványt nyújt. Itt található a 4000 sípból álló **Buchholz organa, valamint a több mint száz darabból álló török szőnyeggyűjtemény.**

A csoport egy része a Fő téren sétálgatott, míg mások felvonóval felmentek a Cenk-hegy tetejére, hogy a kilátóból csodálják meg a várost. Útban az autóbusz felé megláttuk

Európa egyik legszűkebb utcáját a Cérna utcát és a felújított Zsinagóga épületét.

Továbbtaztunk **Segesvárra**, ahol tettünk egy sétát. Megnéztük a Világörökség részét képező várat, az Óratornyot, a Vlad Dracul-házat és felmentünk az 1642-ben készült fedett fa lépcsősoron, a 176 fokból álló Diák-lépcsőn. A szász diákok annak idején minden reggel ezen a lépcsőn mentek az iskolába. Szállásunk Koronkán volt.

6.nap: Marosvásárhelyen egy kedves idegenvezetőnk volt, egy helybéli gyülekezeti tag. A városnézést a Kultúrpalota megtekintésével kezdtük. Megsodáltk a gyönyörű koncerttermet, a két gyönyörű velencei tükröt az emeleti tükörteremben, amelynek ablakait festett üvegmozaikok díszítik, a földszinti csarnok falainak és mennyezetének szép díszítését. A Képtár 1000 festménye közül egy párat volt időnk megnézni.

A Vártemplomban a helyi lelkipásztor szép előadást tartott a városról, gyülekezetéről, templomról - múltjukról, jelenükről, hitükről és helyzetükről.

A Teleki Tékában csodálkozással néztük és hallgattuk a vezetőnk előadását a könyvtár múltjáról, alapítóirol, adományozóirol és a több évszázados, felbecsülhetetlen értékű könyveiről.

Útban hazafelé megálltunk a kalotaszegi **Körösön**, ahol maradék pénzünket elkölthettük a főutcán lévő kirakodóvásárral.

Erdély kapujában, a csodálatos **Királyhágón** megállva elbűcsüztünk Erdélyországtól és egy rövid nagyváradi pihenő után hazafelé vettük utunkat.

Hálát adunk Istenünknek, aki megőrizte bennünket e hosszú utunkon és megköszönjük vezetőnknek, Szőkéné Orémus Zsuzsanna lelkésznek és segítőinek, akik megszervezték e szép kirándulást. Isten áldását kérjük rájuk és családjukra.

Jéney Sarolta, presbíter

Tanévzáró

Istennek legyen hála, 2011. június 26-án Újlóton sikeresen lezártuk a tanévet.

Gyülekezetünk gyermekei szeretettel készültek e tanévzárói istentiszteletre, hogy számot adjanak arról, mi mindent sajtátítottak el ezen iskolai éven a hittanórákon.

Előtte azonban **Sándor Veronika** lelkész kiemelte, hogy bár a tanév véget ért, de az élet iskolája tovább folytatódik. Csupán rajtunk múlik, hogy a mulandó dolgok mellett fordítunk-e időt az örökkévalóra, az igazi értékekre. „*És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.*” (1Jn2:17) A kegyelmi idő még tart...

A gyermekek e tanévben sok ked-

ves történetet tanultak meg az Úr Jézusról, hogy milyen csodákat cselekedett, hogy miként segített a bajban, a tengeren, s miként tud vigasztalni a gyászban a feltámadás drága ajándékával.

Gyermekeink örömmel tettek hitükről tanúbizonyságot énekszóban is, s nem maradtak el a mutogatós énekek sem – amik mindig nagy sikert aratnak.

Ugyanakkor szorgalmukról tanúskodik az is, hogy a hittanórákon egy-egy igei aranymondást, arany ábécét és imádságot is tanultak, amiket szintén elszavaltak.

Végül a gyülekezet előtt számot ad-

tak azon tudásukról is, hogy mi van a református templom tornyán, mit jelentenek ezen szimbólumaink, mit jelent a keresztyén szó és az ámen, összefoglalták a Szentírásról tanultakat, valamint kálvinisták révén elmondták Kálvin János életét, munkásságát.

A gyülekezet a kis szívek bizonyosságát nagy örömmel fogadta, emlékezvén, hogy a tanév folyamán is bizonyosságot tettek hitükről, a reformáció napján, karácsonykor, anyák napján, húsvétkor, ifjúsági istentiszteleten és sokat készültek gyermekeink a konfirmációra is, ahol szintén szavaltak és imádságokban fohászkodtak az Úrhoz.

Presbiteri konferencia Rimaszombatban

Nagy Ákos gömöri esperes testvérünk meghívására a Szövetség elnöksége részéről Szabó Dániel elnök, Bodnár Ákos elnökségi tag és Szilágyi Sándor főtítkárral részt vett a Szlovákiai Református Egyház Gömöri Egyházmegyéje presbiteri konferenciáján, Rimaszombatban.

Géresi Róbert püspökhe-lyettes nyitó áhítatát követően Kocsis Attila, a magyar Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetpolitikai Államtitkársága Tengerentúli Osztályának vezetője, aki egyébként évekig az Egyesült Államokban az egyik református egyházmegye espereseként szolgált, előadást tartott az amerikai magyar gyülekezetek helyzetéről. Elmondta, hogy ezekben a gyülekezetekben a presbiterek 85%-a már nem beszél magyarul, de ennek ellenére szolgálatuk nagyon fontos szerepet játszik a gyülekezetek életében. Idézte Szörényi Levente zeneszerző egy mondását, miszerint „a kávé nem a cukortól lesz édes, hanem a keveréstől”, amivel arra utalt, hogy a gyülekezetek élete – Urunk kegyelméből – a presbiterek aktivitásának is a függvénye. Szükséges, hogy a presbiterek a lelkipásztornak és egymásnak *hittársai, sorstársai, bajtársai és harcostársai* legyenek. Kiemelte, hogy az USA-ban óriási távolságok vannak a templom és az egyháztagok lakóhe-

lye között; van olyan, aki másfél órai autózással éri el a templomát. Sok a szórvány, amelyeket havonta csak egyszer tud a lelkész meglátogatni, a közbelső időben a presbiterek tartják fenn a hitéletet úgy, hogy a lelkipásztor nélküli vasárnapokon egy presbiter felolvasson egy igeszakaszt, másikkal imádkozzék, a harmadik a hirdetésekkel olvassa fel stb.

A Szövetség elnöke üdvözölte a konferenciát, főtítkárra vetített képes előadáson ismertette a Szövetség céljait és eszközeit, majd dr. Bodnár Ákos kérte a presbitereket: „Tedd meg mindazt, ami a kezed ügyébe esik, és amihez erőd van” (Préd. 9,10).

A rimaszombati gyülekezet jóvoltából kínált ebéd után a konferencia az Egyházkerület Gyűjteményi Házában részt vett Pósa Lajos emlékkiállításának megnyitóján. Kun Miklós Jenő irodalomtörténész ismertette a méltatlanul elfeledett Pósa Lajos munkásságát és annak hatását a gyermekek nevelésére „Az Én Újságom” hetilapon keresztül. Nem mindenki tudja, de a magyar református gyermekek százezrei által még ma is használt esti imádság, az „Én Istenem, jó Istenem” szerzője a gyermekek kedvelt Pósa bácsija volt.

SzS

Istennek legyen hála ezekért az alkalmakért, az egész tanévért, hogy adott gyermekeinknek erőt és türelmet, tehetséget, ugyanakkor szívet a sok-sok tanúbizonyságra. Kérjük a mi mennyei Atyánkat, hogy őrizze meg továbbra is a gyermekeket, szülőket, nagyszülőket, nevelőket, tanáraikat, hogy még sok-sok áldott órát tölthessünk el együtt, közösségben, az Úr Jézusról tanulva, mind otthonainkban, a hittanórákon és a vasárnapi iskolában egyaránt.

Istenünk áldása legyen továbbra is a vasárnapi iskolát vezetőin, **Bartko Jutkán** és **Szénászki Évikén** és szolgálataikon egyaránt, akik szintén megköszönték a gyermekeknek az együttműködést!

Sándor Veronika

Zempléni Egyházmegyei Nap

2011. június 25-én első alkalommal került megrendezésre református egyházmegyei nap a zempléni egyházmegye szervezésében, Kisgéresben.

Hosszú hónapok munkája és tervezése gyümölcsét arathattuk le ezen az ünnepélyes és mégis felszabadult napon. A hivatalos megnyitó délelőtt 10 órakor kezdődött, de a gulyásfőző verseny és a futballmérkőzések résztvevői már

reggel nyolc órakor megkezdték erejük összemérését, a gyülekezetek képviselőiben.

10 órakor Fazekas László püspök Isten Igéjével, Furik Csaba polgármester köszöntéssel és Molnár Elemér esperes hálaadással nyitotta meg a találkozót.

Az egyházmegye szinte minden gyülekezetéből és Magyarországról is érkeztek reformátusok, akik a programok gazdag kínálatából válogathattak. A gyerekek kipróbálhatták magukat az íjászatban, Mudi Róbert vezetésével, vagy pedig felkapaszkodhattak a községben le-fel járó lovas-kocsira. A kisgyermekes szülők örömmel fogadták a játszósátor kínálatát, ahol szakképzett óvónők felügyelték a kicsiket.

Az érdeklődők megtekinthették a könyvsátrat, ahol keresztyén témájú irodalmat is vásárolhattak. Egy másik sátorban a gyülekezetek által készített tablók voltak

láthatók, bemutatva a gyülekezetek életét. A szentesi fiatalok Isten Igéjével feliratozott köveket árusítottak, a befolyó összegből támogatva a rendezvényt.

Eközben a színpadon egymást követték a különböző előadások. A gyerekek nagyon élvezték a Palánta sátoralj helyi bábcsoport előadását, melynek végzetével éneket tanultak, és átvehették az előadás hanganyagát hordozó CD-t. Délután egy órai kezdettel az egyházmegye kórusai mutatkoztak be, köztük a ladmóci, kisgéresi, örösi, kistárkányi, ágcsernyői-kiscsernyői közösen, kiskövesdi kórus és a kis-

tárkányi bábcsoport. Emellett gyülekezetek a gyülekezet más téren is bemutatkoztak, többek között a községükben népszerű hagyományos népi ételekkel.

A kultúrház termeiben különböző előadások, beszélgetések folytak, Furik Csaba, Géresi Róbert és Szabó Annamária vezetésével. Emellett rajzkiállítás volt megte-

kinthető, többek között gyülekezeti címer készítése és kedvenc bibliai történet témájában.

Délután megtörtént a versenyek győztesének meghirdetése, a futballbajnokságot a Kisgéresi csapat, a gulyásfőző versenyt pedig a Szentmáriai gyülekezet nyerte meg.

A gyülekezetek tagjai jobbra a saját képviselőiknél étkeztek, emellett pedig a kisgéresi és a királyhelmei gyülekezet sátrainál ebédjeggyel is vásárolhattak ebédet a jelenlevők.

Az este az Ige közelségének, jobb megismerésének jegyében zajlott, a kultúrházban, a Szikra zenekar dicsőítő énekei után Fejér Zoltán a sárospataki Református Kollégium lelkész-hitoktatója tartott evangelizációt, majd pedig az Éden (Debrecen) zenekar koncertjével ért véget a találkozó.

Az egyházmegye lelkészeinek, gyülekezeteinek példás

összefogását dicséri ezt a nap, amely áldottan zajlott az Úr kegyelmében. Mindezek mellett külön köszönet illeti a kisgéresi gyülekezet tagjait, lelkészeit és nem utolsósorban

polgármesterét, hiszen vendégszeretetük, odaadásuk és a jól megszervezett alkalom tette élvezhetővé, ünnepélyessé ezt a napot.

Györky Sz.
fotók: Györky Marián

Imreg – őrségváltás a szolgálatban

Amint arról már hírt adtunk, az év első negyedében id. Demes Tibor befejezte szolgálatát a gyülekezetünkben. A megüresedett gyülekezetbe Molnár Elemér esperes Kozár Péter garanyi lelkipásztort bízta meg a beszolgálás feladatával.

A bemutatkozó istentiszteletre 2011. április 3-án került sor, amikor Kozár Péter a Lukács ev. 23:34 alapján hirdette az Igét a gyülekezetnek, melynek befejeztével a gyülekezet gondnoka ünnepélyes szavakkal bemutatta a gyülekezetet a lelkipásztornak. Köszöntésében elmondta, hogy kis gyülekezetéről van szó, mely teljes mértékben alkalmazkodik az anyaegyházak igényeihez, és szólt az istentisztelet

rendjéről és a hitoktatás igényéről is. Köszöntése befejezésekként egy virágcsokrot nyújtott át a lelkésznek, és elmondta, hogy az csokor egy kis gyülekezetet szimbolizál, és lelki életéhez immáron az új beszolgáló lelkésznek van kulcsa.

A gyülekezet ezúton is szeretettel köszönti az új beszolgáló lelkipásztort, s Isten segítségét kéri, hogy legyen bölcs tanácsadója, vezetője és őrizője a gyülekezetnek földi szolgája által is.

A 42. zsoltár 3-4. eléneklésével a templom kijáratánál a gyülekezet tagjai szeretetteljes szavakkal, kézfogással köszöntötték a lelkipásztort.

Isten legyen mindnyájunkkal.

Soltész Dénes

Harangok és dallamok hívása

2011. május 15-én 14:00 órakor zúgtak-bongtak a szádalmási református templom harangjai, hogy egy szívvel, egy szájjal s egy akarattal dicsőítsük Istent. A harangok hívása az Abaúj-Tornai Egyházmegye kórusainak találkozója szövegére, amelyen az egyházmegyében működő egyházi és vallásos énekeket éneklő református énekkarok mutatkozhattak be.

A találkozó kezdetén Varga Zoltán espereshelyettes, a Szádalmási Református Gyülekezet lelképásztora köszöntötte az egybegyűlteket, majd Fecsó Yvett, a Péderi Református Gyülekezet lelkésze által tartott rövid áhítatban hangolták szívünket az egybegyűlték Isten megszólító és formáló szelídségére.

A kőrösi gyülekezet kórusa

Az Ige a Krónikák első könyvének 16. fejezetéből hangzott, amelyekben a 105. és 106. zsolnárok idézetei ismerhetők föl. Dávid király idézi ezeket egy kultikus alkalmon, amikor a szövetségládát a Sionra viteti, nemzeti és vallásos érzést összekapcsoló cselekedetként. „Szent eseményt“ Isten szövetségét ünnepli a választott nép, ezért Dávid éneket zeng az Úr dicséretére. Isten nagy tettei ma is méltók a dicséretre, a megéneklésre, különösen az Úr feltámadása, a velünk

kötött szövetség alapja, hitünk forrása. A feltámadás ereje által készíti az Úr a hálaadás és az ének hangjait bennünk, így a hívó ember lelkének szárnyaló muzsikája mindig a hit, és az összetartozás hallelujája.

Az áhítat után csöndes és várakozó lélekkel hangolódott a gyülekezet az énekkarok műsorára, akik három-négy hitvalló énekkel járultak hozzá a találkozó programjához. Az énekkarok a környező gyülekezetekből, Gömörhorkáról, Kassáról, Zsarnóról, Rozsnyóról, Kőrösről érkeztek, s bemutatkozott a helyi, szádalmási gyülekezet kórusa, a berzétei Berkő Vegyeskar és a Péderi Vegyeskar is. Mindenki szívből és örömmel lépett az Úrasztala köré,

A szádalmási gyülekezet kórusa

hogy énekekben tegyen biznyságot hitéről, és Isten dicsőségéről.

A találkozó jelen volt Süll Kinga, egyházunk zenei igazgatója is, aki örömet fejezte ki, hogy egyre több hasonló alkalom van, s néhány kedves mondattal biztatta további munkára, együtt éneklésre és fejlődésre a kórusokat. Az alkalom végén záróének hangzott, s a karvezetők, énekkarok a szeretetvendégség kötetlenségében beszélgettek tovább, cseréltek tapasztalatot és kottákat.

Köszönjük a szádalmási egyházközség áldozatkésztségét és vendégszeretetét, mert ezek a találkozók újra és újra megerősítenek mindenkit abban, hogy Istennek énekelni áldott szolgálat. Nem pusztán a hangok, dallamok összecsengése, hanem elsősorban biznyságtétel lehetősége.

Reméljük, hogy minden énekpróba, minden fellépés ebben az egyházmegyében is Isten dicsőségére, és emberek épülésére szolgál a jövőben is.

FiMj

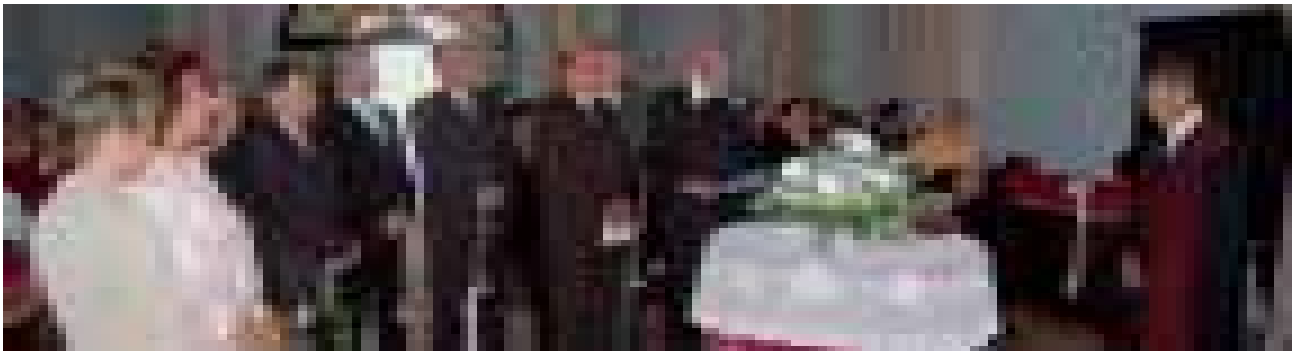
Részesevedve az örvendezésben

Isten iránti hálával érkezünk 2011. június 26-án Vajánba, arra a hálaadó istentiszteletre, melyre az ünnepelt, Zuti Sándor lelkész és a gyülekezte hívott. Röviden két szóban foglalhatnám össze ezt az alkalmat: áldás és emlékezés. Áldás és emlékezés a már megélt 70 évre, de főleg arra a 38 évre, amelyben a nagytiszteletű úr a vajáni gyülekezetben hűséggel szolgált.

Az igehirdetés szolgálatát Fazekas László püspök végezte, melynek alapigéje a jól ismert Ároni áldás:

„Áldjon meg téged az Úr!
Áldjon meg téged az Úr,
és őrizzen meg tégedet!”

Világosítsa meg az Úr
az Ó orcáját terajtd
és könyörüljön terajtd!
Fordítsa az Úr az Ó orcáját rád!
Fordítsa az Úr az Ó orcáját rád
és adjon békét tenéked!" (4Mózes 6,24-27) volt.

A püspök úr hangsúlyozta, hogy a jubileumok mérföldkövek. Jó egy kicsit megállni, visszatekinteni. Talán még az áldást is jobban észrevesszük. Hogyan vezetett, vezet át Isten a nehéz helyzeteken, adott és ad örömet, áldásával kísér. Az áldás fontos.

A köszöntések sorát az család nevében az unoka nyitotta. Ki ismerhet egy embert Isten után a legjobban más, mint saját családja. Urbán Csongor nagyon találóan Reviczky Gyula, Jó lelkek című versét szavalta el.

A köszöntések során a szolgatársak, az Ungi Egyházmegye lelkészei nevében az esperes Mártha Géza köszöntött igével, néhány szóval. Meghatódva, kezükben 1-1 szál virággal álltak meg lelkészüket előtt a presbiterek, élükön Czinke István és Ladányi Benjamin gondnokokkal. A volt teológiai osztálytársak, barátok nevében Szabó László nagyon találóan, az eredeti ószövetségi nyelven, héberül mondta el az Ároni áldást, majd felsorakoztat azok a lelkészek, akik ebből a gyülekezetből indultak (Varga Zoltán, Czinke Zsolt, Buza Zsolt, Végső László), ide köti őket annyi kedves emlék.

Mi volt az ünnepelt, nt Zuti Sándor szívében? „Boldog az az ember, akinek te vagy ereje...” (Zsolt 84, 6) - idézte a zsoltár szavait, majd hálát adott az Úrnak az eltelt évekért, a vezetésért, az áldásért. Majd meghívott a szeretetvendégségre, melyet a gyülekezet oly sok szeretettel készített.

Köszönet a gyülekezetnek, akik ilyen kedves gesztussal köszöntötték lelkészüket, legyen Istené a dicsőség az életért, ezért a kedves alkalomért, és azért, hogy mi is részesülhettünk az örvendezésben.

Fülöp Angéla

Keresztyéni összefogás - Nagyölvéd

Rövid híradásban szeretnék beszámolni arról, hogy a Barsi Egyházmegye iftáborának résztvevői hogyan tettek eleget ma a krisztusi szeretetparancsoltnak.

Nagyölvéden tegnapelőtt (július 18-a) éjjel hatalmas vihar volt, ami igencsak megtépázta a falut, erről láthattunk-hallhattunk a médiában. A falu lakossága, lelkes "idegenekkel" közösen, akik különböző helyekről jöttek segíteni, nekifogott a pusztítás nyomai fölszámolásának. Mivel minden segítő kézre szükség volt, a kisebb kezekre is, Antala Éva nagyölvédi lelkész szólított meg bennünket, menjünk, segítsünk. A bajba jutott falu biztosította az odajutásunkat a nagysallói táborhelyről. Késő délutánig dolgoztunk; a fiatalok, lelkesen, szeretettel, mert a nap témáját, az irgalmas samaritanus történetét most meg is élhették, segíthettek a felebarátnak; de a vezetők is, Ambrus Erika, Cserynyik Magdolna, Édes Ákos, Ficzer Tamás és Mucha Beáta kivették részüket a munkából. A falu pedig megvendégelt bennünket, ezzel is kimutatva köszönetét a segítségnyújtásért.

Ambrus Erika

SZERETETNAPTÁR 2012

Szeretettel hívjuk fel a lelkipásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját. A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a csoma@copusnet.net, vagy postai címére **Ref. Lelkesi Hivatal 076 74 Draňov 216** küldhetik **szeptember végéig**. Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

9. Ladmóci Kórustalálkozó

A ladmóci gyülekezetet örömmel tölti el, hogy temploma immár 9. alkalommal adhatott otthont a környező gyülekezetek és egyházmegyék énekkarai és kórusai szá-

Kisgéresi kórus

mára a közös éneklésre, örvendezésre, az egymással való találkozásra, de mindenekelőtt a mi Urunk, megtartó Istenünk közös dicséretére.

Az igehirdetés szolgálatát Csoma László végezte a 96. zsolttár alapján.

Ezután "Komolyzene könnyedén" címmel ifj. Spisák István a CEF / Central European Foundation – Közép Európai Alapítvány / 2011 Új Európa Tehetsége -díjasának klarinétjátékát hallhattuk.

FIRESZ Cantate Domino kórus

A hangverseny után következett a kórusok szolgálata:

- Kisgéresi kórus,
- Örösi kórus,
- Ladmóci felnőtt- és gyermekkórus.

A szünetben Süll Kinga vezetésével a jelenlevők a 96. zsolttárt tanulhatták meg, majd pedig ismét a kórusok vették át a főszerepet.

- Sátoraljaújhelyi Fejes István vegyeskar,
- Nagykaposi Cantabile kamarakórus,
- FIRESZ Cantate Domino kórus.

A találkozó az ősi ír áldás, ("Az Úr vezessen...") éneklésével ért véget. Ezután a gyülekezet meghívására a résztvevők szeretetvendégségen vehettek részt a helyi

Ladmóci felnőtt- és gyermekkórus

kultúrházban.
Mindezért legyen Istené a dicsőség!

Sátoraljaújhelyi Fejes István vegyeskar

Györky Sz.
fotók: Györky Marián

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Az Egyházak Világtanácsa továbbra is Izrael ellen uszít

Az Egyházak Világtanácsa 2011. május 29. és június 4. között világszerte „akció-hetet” hirdetett „Békét Palesztina Izraelnek” név alatt. Az akció jelszava: Idő Palesztina számára. Politikai és egyházi vezetők közösen fejezzék ki cselekvő szándékukat egy igazságos békemegteremtése érdekében. Az egészet egy politikailag korrekt liturgia imakeretébe foglalják. Ezzel a módszerrel már negyven éve igyekeznek Izrael ellenes hangulatot kelteni. Sok egyháztag már megelégtelte ezt az iszlámot szolgáló politikai propagandát, s ez ebben résztvevő egyházak tagjai nagy számban lépnek ki az ilyen közösségből. Az Egyházak Világtanácsa vezetői már tudják, hogy a hívő keresztyének között nincs támogatottsága ezen akciójuknak, ezért célcsoportot váltottak. A látszatvallásos EVT - felhívás most a társadalom kulturális életének elitjét, politikusokat, egyházi tisztségviselőket vette célba, és kiváltképp

azokat, akik az iszlámmal folytatott párbeszéd elkötelezettjei, valamint újságírókat, tanárokat. A sajtón, iskolákon és egyetemeken keresztül igyekeznek a palesztinok támogatásának eszméjét elfogadtatni. A kulturális élet ismert képviselői közül nagyon kevésnek vannak keresztyén kötődései, s így könnyen kaphatók arra, hogy ilyen akciókhoz adják nevüket. Az Izrael - ellenességnek régi hagyományi vannak az európai társadalmak szubkulturájában. Gyakran használták fel a politika irányítói az egyházat saját céljaik érdekében. Bonhoeffer és Delft példája azonban arra emlékeztet, hogy ellent lehet állni ennek a kísértésnek. A palesztin párti „Világ akcióhétt” a holocaust emléknapjának hetére lett meghirdetve. Ebben az értelemben a brit metodista egyházi vezető (szintén EVT tag) egy kiadványt jelentetett meg „Zsidó és mohamedán jövő Izrael Palesztinában” címmel. Izrael keresztyén

jövőjéért ez az egyház már nem is gondolkodik, csak a mohamedán jövő tényerését támogatja. Weboldalukon (www.methodist.org.uk) „a béke nevében” felszólítják Izraelt, hogy a hagyja el a holocaustról történő közös megemlékezést. Itt már a zsidó tömeges elpusztításának emléknapja is a béke útjában áll. A békét csak a szelektív emlékezés szolgálhatja. Teljesen más Jeruzsálem görög-ortodox pátriárkájának húsvéti körlevele. A szintén EVT tag pátriárka arra szólít fel, hogy az arab országokban élő keresztyének bízzanak Jézus feltámadásában a kulturális és vallási zsarnokok ellen zajló felkelések között is. A patriarchátus web-oldalán (www.lpj.org) a közel-kelet üldözött keresztyén egyházainak valóságával ismerkedhet meg az olvasó, s nem az Izraelről szóló fantáziálásokkal.

*Gil Brenstone, Israel Heute
Ford. Csoma László*

Könyvajánló

GYEREKEKNEK:

Bibliai történetek gyerekeknek	3,30 Euro
Első képes bibliám (magyar-angol)	8,40
Jézushoz jöjjetek –imakönyv fiataloknak	3,50

KONFIRMANDUSOKNAK

KIS KÁTÉ	1,-
----------	-----

ÉNEKSKÖNYVEK:

- Nagybetűs énekeskönyv	7,70
- Középméretű énekes könyv	5,50
- Kisméretű énekeskönyv	5,80
- Halleluja énekeskönyv	3,35

BIBLIÁK

Károlyi fordítású standart méret	11,90
Károlyi fordítású családi Biblia	19,75
Újfordítású standart méret	15,55
Újfordítású családi Biblia	15,60

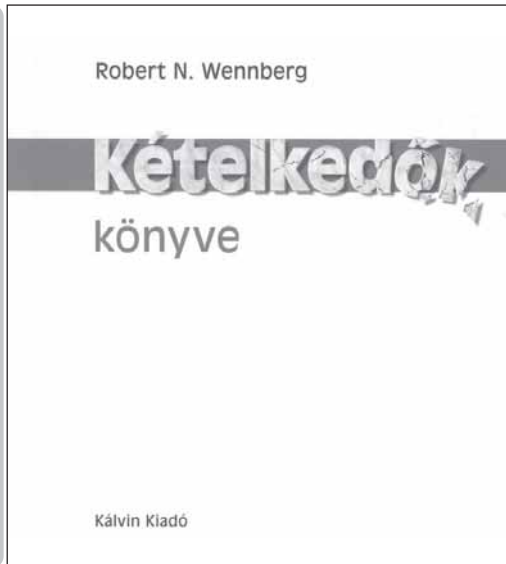
IMAKÖNYVEK

Szikszai imakönyv	9,80
A Sionnak hegyén	2,10
Örömben és bánatban	3,90

EMLÉKLAPOK

Konfirmációi és házasságkötési emléklap	0,50
---	------

CÍMÜNK: Ref. Lelkészi Hivatal 076 74 Drahnov 216.
Telefon és E-mail: 056 6282560, csoma@copusnet.net

„Vannak időszakok – sok vagy kevés, hosszú vagy rövid –, amikor Isten távolinak tűnik, amikor az ember nem érez Isten jelenlétét az életében, és minden komolyan megkérdőjelezzük, amit keresztényként hisz. Ezek megpróbáltató időszakok a hit emberei számára.”

Robert N. Wennberg, aki személyesen is megtapasztalta a „lélek sötét éjszakáit”, hitetlen, kifinomult teológiai értekekkel, megható együttérzéssel és humorral vezet végig olvasóit azon az úton, amely segíthet túlélni a kétkedés korszakait.

ára 7,40 Euró

A templomi esküvő elcsúszott fogadalom szép és komoly szavai nemcsak az ünnep fényét emelik, hanem egy életet is elősírhettek a házaspárokat. Könyvünkben a református házassági eskü minden szálhoz kapcsolódóan egy-egy bibliai idézet és rövid, személyes vallomás segít bepillantást nyújtani abba, hogyan fordult össze két ember közös élete Isten ígéretével. Dívatosan és megbeszélésre ajánljuk házaspároknak, leendő pároknak, valamint házaspároknak, akik szívesen tekintenek vissza az együtt megtett útra és készülnék a folytatásra.

ára 13,- Euró

Soós László lelkipásztor szándéka, hogy a Bibliában megjelenő, „szólamunkra szokatlan héber költészet kincsét a magyar nyelv költői formáiba öltöztetve átmentse a köznevelésbe...” Verseiben maga a Biblia szól meg, ráadásul nyelvezetében igen közel az 1990-es új fordítású Biblia mondataihoz, tehát a hallgatókig számára sokszor felismerhető, kényelmes művelem.

Ajánljuk ezt a kis könyvet lelkészeink, hirdetőink, ifjúsági munkásaink, tanítóink figyelmébe, akik azonnal a gigászi feladattal küzdenek nap mint nap, hogy a legfiatalabbak számára is érdekessé, élővé tegyék a Biblia világát és üzenetét. Használgassák fel ezeket a verseket, válogassanak belőlük, és tegyék őket költészes ünnepi istentiszteleteinken, iskolai ünnepélyeinken, családi alkalmainkon!

ára 5,80 Euró

A könyvek megrendelhetőek a szerkesztőségünk címén.

„...ott lesz a te szíved is“ Mt.6,21b

Aki Isten kegyelméből valamikor is eljutott a német evangélikus egyház ezen rendezvényére, annak számára az egy életre szóló eseményt jelent. Kiváló szervezés, hatalmas tömeg, amely azonban nem sodródó, hanem nyitott és érdeklődő. Nem magamutogató, hanem Isten kegyelmének gazdagságát érzékeltető. Nem tömeghatalomba beleszeretett, hanem a Mindenható hatalmától megszólított.

Mivel is találkozhat a résztvevő ezen a jól előkészített alkalmon?

Először is mintegy 110-120 ezer emberrel, akik között vannak hívők és keresők, de hitetlenek is. Egy ilyen nagyszágrendű esemény zajlott a valamikori száz választófejedelem székhelyén,

nagyszerű templomairól, palotáiról és a Zwinger-ről nevezetes városban, melyet valamikor az Elba Firenzéjének is neveztek.

Találkozhatunk ezen a rendezvényen a világ minden tájáról ideérkezett egyházak képviselőivel, egyházi szervezetek munkáját bemutató sátrakkal. Szír ortodox, kopt, örmény, grúz egyházak képviselői, valamint a római katolikus

Drezda 2011

33. Német Evangélikus Egyházi Napok

egyház küldöttei mind-mind bemutatják szolgálatukat, gyülekezeteiket.

Itt ismerkedhet meg a látogató a német evangélikus egyház sokrétűségében is jól szervezett szolgálatával. Táborigényes, rendőrségi lelkészek, karitatív szolgálatok, egyetemi lelkészek. Hosszú lenne a felsorolás, de a már elmondottak is arról beszélnek, hogy a német egyházi élet szervezeti formáit mind a mai napig követi az európai protestáns egyházak szolgálata.

Jó érzékelni a testvéri nyitottságot is. Minden sátnál igyekeznek megszólítani. Beszélni önmagukról és meghallgatni a vendéget. Egymás hite által épülni, az írás szerint.

Jó ott lenni, ahol a megtelt villamosra nem felpréslődnek az emberek, egymást taposva, hanem mosolyogva várnak a következő járatra, s közben testvérekkel beszélgetnek. Jó ott lenni, ahol nemzedékek találják meg egymásban a kegyelmi ajándékokat, s ahol a család akár három nemzedéke is együtt járja a bemutató termeket, gyerekfoglalkozásokat, vagy csak pihen a pázsiton. Kis és nagyközösség a Krisztushoz tartozás hitében. Mert minden szolgálat, minden mosoly és segítség azt kívánja segíteni, hogy Jézussal találkozzunk.

Gyorsan telik el a négy nap, s a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház autóbuzsnyi küldöttsége már indulhat is hazafelé. Ezt a küldöttséget egyházunk püspöke és főgondnoka vezette, együtt buszozva a többi résztvevővel. Fontos üzenet ez is! Együtt élve meg az utazás fáradalmait és örömeit, megbeszélve a tanulságokat. Egy ilyen találkozó fontos része az is mit „hozunk haza”? Nem a csomagban, nem csak érzéseinkben és ismeretvilágunkban, hanem milyen jó dolgot, módszert valósítunk meg az ott

látottakból.

A 23. Német Egyházi Napokon, az

akkori Nyugat-Berlinben is képviselte egyházunkat egy kéttagú küldöttség 1989-ben. Volt, aki személyes kapcsolatokat, támogatást hozott haza, s volt, aki az ott látottakon felbuzdulva a változásokat követően a közösségszervezés küzdelmes szolgálatát végezte, Tanulmányi Központot építve, egyházi újságot, évkönyvet, s egyéb kiadványokat adva ki. Most, 21 év múltán mindez bemutatkozási lehetőséget kapott a 33.

Német Egyházi Napokon. Egyháztörténelmünk kiemelkedő szolgálattevői Szenci Molnár Albert, Misztótfalusi Kis Miklós, Apáczai Csere János és mások, nem csak rácsodálkoztak holland és német testvéreink sokoldalú szolgálatára, hanem a hit- és egyházépítő ismereteiket a honi magyar reformátusság szolgálataiba állították. Adja a Mindenható, hogy ez ma és a jövőben is így legyen.

Csoma Annamária

„Isten nem mondott le az északkeleti régióról”

Áhítatok, evangelizációk, koncertek, pódiumbeszélgetések, kórustalálkozó, táncház, bábszínház, bibliodrámá és megannyi színes program várta az Északkeleti Református Találkozó (ÉRT) mintegy kétezer résztvevőjét. A Tokajban július 1–3. között első ízben megrendezett találkozóra érkeztek felvidéki, kárpátaljai, partiumi és anyaországi reformátusok is.

Szemerklő eső – ez az, ami mindenkinek jutott az ÉRT-ből, a többi programból mindenki maga választhatott. Számos igei alkalom volt a találkozón: Igét hirdetett Steinbach József dunántúli püspök, Géresi Róbert felvidéki püspök-helyettes, Kádár Ferenc sátoraljaújhelyi lelkipásztor és Csúry István királyhágómelléki püspök is.

Mégis volt olyan résztvevő, aki ezt kevésnek tartotta. „Egy ilyen találkozótól több lelki alkalmat vártam volna” – mondta szomorúan az a középkorú, halk szavú budapesti asszony, aki a nagyszínpad előtt szólított meg engem. Egy másik idős asszony pedig arra panaszkodott a körülette állóknak, hogy ennyi program között hogyan is lehetne találkozni egymással, hiszen csak rohannak egyik alkalomról a másikra. Egy huszoneves fiatal pedig épp az ellenkezőjét állította ennek: amikor arról kérdeztem, mit gondol a találkozóról, kiemelte, mennyire jónak tartja, hogy az egyház kilép a templomból, és sok helyszínen változatos programokat kínál az érdeklődőknek.

Kilépni a templomból

De mi is volt a rendezvényt szervező Zempléni Református Egyházmege célja? „A rendezvény célja, hogy a Kárpát-medence északkeleti régiójának

reformátusai megmutassák magukat egymásnak és a világnak. A találkozó ugyanakkor ajtónyitás is a templomon kívül állóknak, ami a felsorakoztatott programok összeállításában is megnyilvánul

– olvasható a Tiszáninneni Egyházkerület honlapján, a titek.hu-n.

A bemutatkozás meg is történt a szombat délelőtti seregszemlén, amelyen az északkeleti református egyházkerületek és egyházmegyék, valamint azok intézményei foglalták el a nagyszínpadot. A programot a kárpátaljai Credo zenekar szolgálata színesítette. A seregszemlét Szászfalvi László egyházi, nemzetiségi és civil kapcsolatokért felelős államtitkár nyitotta meg. „A reformátusság minden történelmi katalizma, megpróbáltatás és kihívás ellenére megmaradt, és nemcsak megmaradt, hanem él és élni akar, sőt egységben kíván élni” – mondta az államtitkár. Kiemelte: a reformátusok példát adtak a magyar politikai életnek, illetve a magyar társadalomnak azzal, hogy 2009. május 22-én kimondták a Kárpát-medencei reformátusság egységét. „A mostani találkozónak az a nagy üzenete, hogy együvé tartozunk és megmaradunk. De ez nem pusztán a múltat, hanem hisszük, hogy a jövődőt jelenti” – emelte ki. A politikus az áprilisban hatályba lépett új alkotmány kapcsán azt mondta: „Az új alaptörvény deklarálja azt, hogy a társadalmi, gazdasági megújulás csak lelki-szellemi megújulás után valósulhat meg.” Szászfalvi László kiemelte: „Ebben a megújulásban a történelmi egyházainknak, köztük a magyar reformátusságnak meghatározó szerepe volt, van és lesz a jövőben is.”

Református nemzetstratégia

A második, szombati napon több pódiumbeszélgetésre is sor került a tokaji zsinagóga második emeleti termében. Az első a Hitben-nemzetben egység – nemzetstratégia református módra a Kárpát-medencében című beszélgetés volt, amelyen megszólalt többek között Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár, Szászfalvi László államtitkár, Erdélyi Géza nyugalmazott

felvidéki püspök, valamint Nemes Csaba, Szászfalvi László politikai tanácsadója és Tökés László európai parlamenti képviselő budapesti irodavezetője is.

A pódiumbeszélgetésen szó esett a kormány elmúlt egyéves munkájáról. Répás Zsuzsanna kiemelte, hogy a kettős állampolgársági igénylések száma az ÉRT előtt néhány nappal átlépte a száz ezret. Azt is nyomatékosította, hogy fontosnak tartja a kormány azon törekvését, hogy a középiskolások tanulmányaik során legalább egyszer kiránduljanak határon túli területre. Hozzátette: ez ne csak körút legyen, hanem találkozás is a helyi magyar fiatalokkal, akár közös programok keretében is.

A megmaradás alapja a család – ezt már Erdélyi Géza volt felvidéki püspök mondta, aki szerint minden otthonról indul el, ott kell megkapniuk a gyermekeknek a magyar és a református identitásukat. A volt püspök hangsúlyozta az imádkozás fontosságát, erejét.

Számos programon érződött a törekvés, hogy „ajtót nyissanak a templomon kívül állóknak”. Arról, hogy ez mennyire sikerült, nincsenek pontos felmérések. Egy, a programfüzetben előre feltüntetett, majd szó nélkül elmaradt kerekasztal-beszélgetést jóformán ketten vártunk egy tokaji, húszas éveinek vége felé járó férfival, Antival, aki – pechére – épp az elmaradt előadás miatt érkezett a találkozóra, és amúgy „nyitott ateistaként” definiálta önmaga vallási nézeteit. Üdvözölte az egyház nyitottságát, fiatalos, lendületes, igényes programszervezését, és az elmaradt program helyett megvárta a következőt, az ökögyülekezetekről szóló beszélgetést.

Ne utoljára gondoljunk Istenre

A fórumon részt vett Kodácsy Tamás, a Károli Gáspár Református Egyetem egyetemi lelkésze, Gyimóthy Géza környezetmérnök és Szalay László Pál, Telkibánya református lelkipásztor. Kodácsy Tamás részletesen elmesélte a Húsvét-szigetek tragikus történetét, ahol az emberek a többszörösét akarták felhasználni annak, amit a természet képes volt adni számukra. „Az utolsó pillanatokban húzták fel még azokat a híres szobrokat, azért, hogy valaki segítsen

rajtuk” – mondta. „Én épp azt szeretném, és ez az ökögyülekezeti program is arról szól, hogy ne utoljára gondoljunk Istenre, amikor a környezetvédelemlről van szó, hanem próbáljuk a saját gondolkodásmódunkba beépíteni azt.”

Kodácsy Tamás számos ötletet is adott a gyülekezeteknek, lelkészeknek: ültessenek őshonos fákat a parókia udvarára, szervezzenek kirándulásokat a természetbe, a lelkészek prédikáljanak a teremtésről, a teremtett világról. De szá-

mos hétköznapi dolog is felvetődött: kevesebb csomagoló papírt használjunk, kapcsoljuk le a villanyt, ha nincs rá szük-

ség, és támogassuk a méltányos kereskedelmet. „Nem mondhatjuk azt, hogy képesek vagyunk a teremtett világtól teljesen független világot építeni, ennek sorsa hozzá van kötve a mi sorsunkhoz. A mi szemléletünk, az, ahogy a jövőbe tekintünk, a teremtett világ sorsára is

kihatással van” – hangsúlyozta Kodácsy Tamás. A lelkész azt is mondta: a magyarok ökolábnyoma ugyan nem a legnagyobb a világon – két-háromszorosa annál, mint amekkorát a Föld hosszú távon elbírna –, de még ez is sok. Sok aprósággal magunk is tehetünk ez ellen. „A teremtett világért felelősséggel tartozunk” – mondta Kodácsy Tamás. A beszélgetésen szóba került még az Egyháztáji nevű kezdeményezés is, amelynek jóvoltából református termelőktől vásárolhatunk (illetve a termelő kínálhat) zöldségeket, gyümölcsöket és akár szörpöt is az

internet segítségével. A kezdeményezés a www.egyhaztaji.hu oldalon érhető el.

Zengjünk dalt az Úrnak

A három nap alatt számos könnyűzenei koncert volt Tokajban, így többek között fellépett a Kormorán, a Ghymes, Ágnes Vanilla és a Misztrál is, utóbbiak koncertje alatt hatalmas felhőszakadás volt, így csak néhány igen kitartó résztvevőnek zenélt a csapat. Volt dicsőítés is a református templomban. Rékának, aki a Sárospataki Református Kollégium diákja, ez volt a kedvenc programja. Nem sok mindenben tudott részt venni, mert önkéntes segítőként volt jelen a találkozón: pakolt székeket, útbaigazított résztvevőket, és még az ebéd elkészítésében is segédkezett. A tizennyolc éves leány azt mondja, „szükség van arra, hogy a határon túli testvérekkel is együtt legyünk, örülök, hogy ilyen találkozót szer-

vezett az egyház”.

A háromnapos találkozó legnépszerűbb programja a zsinagógában tartott kórustalálkozó volt, amelyen több százan vettek részt.

A szombati napon Bölcseki Gusztáv tiszántúli püspök köszöntötte a résztvevőket. „Kint vagyunk a főtéren és a különböző helyszíneken, azért, hogy megmutassuk magunkat, és hogy megmutassuk, mi az az erő, az a hit, amely enged egymással találkozni, enged egymásért imádkozni és tenni” – fogalmazott a püspök, és külön köszönetet mondott a hetven önkéntes önfeláldozó munkájáért, helytállásáért.

A szombat esti evangélizációt Kádár Ferenc sátoraljaújhegyi lelkipásztor tar-

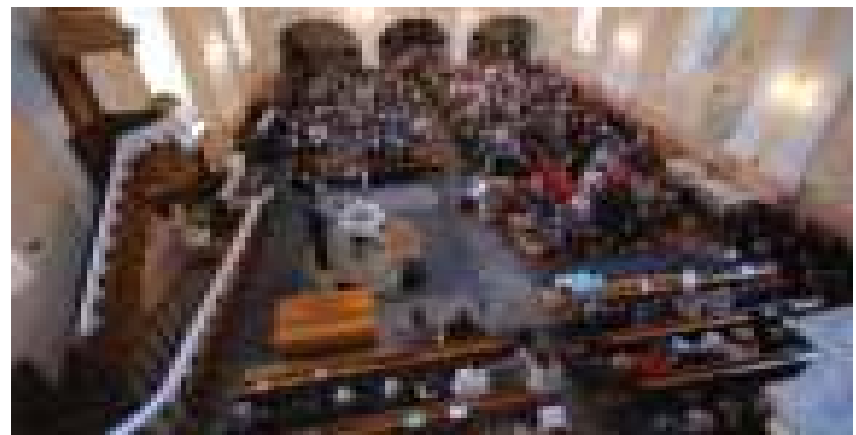
totta az Apcsel 16,11–15 alapján. Igehirdetésében kiemelte, hogy a református gyülekezeteknek, a keresztyéneknek meg kell újulni az imádságban, az igehallgatásban és a sákramentumok megélésében is. „Ezek az alkalmak annak a jelei, hogy Isten nem mondott le az északkeleti régióról – ahonnan elmennek a fiatalok, a családok, üresen áll a fél falu –, amiről annyi politikai hatalom lemondott már, de Isten soha nem mond le róla” – hangsúlyozta a lelkész.

Az ÉRT zárónapján Csúry István királyhágómelléki püspök hirdette Isten

Igét a tokaji sportcsarnokban. A záró istentisztelet és egyben a Magyar Reformátusok Hatodik Világtalálkozójának kiemelt rendezvényeként létrejött találkozó a Himnusz közös éneklésével zárult. Az ÉRT-ről még több kép a tirek.hu honlapon, videók pedig a tirek.hu Facebook-oldalán találhatóak.

Hegedűs Márk, fotó: tirek.hu

A felvidéki reformátusok is csatlakoztak a Magyar Református Egyházhoz

A Generális Konvent temesvári ülése egyhangúlag döntött a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház (SZRKE) csatlakozásáról a Magyar Református Egyházhoz. A felvidéki egyház vezetői aláírták a ratifikációs csatolmányt, ezzel tovább bővült a 2009. május 22-én létrejött Kárpát-medencei magyar református egység.

Az SZRKE május 12-14. között tartott zsinati ülésén döntött a fenntartással való csatlakozásról a Magyar Református Egyházhoz. A ratifikációs csatolmány ünnepélyes aláírására a temesvári GK ülésén került sor.

„2009-ben nem lezártunk, hanem elindítani szerettünk volna egy folyamatot, hogy később is legyen mód csatlakozási szándék kinyilvánítására” – mondta Bölcskei Gusztáv, az MRE Zsinatának lelkes elnöke. Fazekas László, az SZRKE püspöke pedig ismertette a csatlakozásról állást foglалó zsinati határozatot.

„Kétféle érzés van bennem, amikor itt állok. A szívemben ott az öröm, hogy 2009. május 22. után, amikor nem ratifikáltuk az alkotmányt, most itt állhatok az egyetemes egyház zsinati határozatával, és arra készülünk főgondnok testvéremmel, hogy aláírjuk az alkotmány. Két év vívódás után úgy tűnt, talál-

Fazekas László püspök és Fekete Vince főgondnok aláírta a ratifikációs csatolmányt, amit a testület néma felállással, majd a 90. zsoltár eléneklésével üdvözölt.

tunk olyan megoldást, amely elősegíti a békességes csatlakozást a magyar református egyházhoz, ezt a zsinaton ratifikációs csatolmányként előterjesztettünk, és a Generális Konvent Elnökségével és jogi bizottságával is egyeztetettük. Ez viszont ellenérzést váltott ki szlovák testvéreinktől, ezért a másik érzésem az aggodalom, mert nem tudjuk, hogy az aláírás után mi következik” – fogalmazott a püspök.

Beszélt a májusi, hanvai zsinatot követő negatív médiakampányról, de kijelentette: érvényes zsinati döntéssel felhatalmazást kaptak arra, hogy Magyar Református Egyház alkotmányát a ratifikációs csatolmány formájában aláírják, amely biztosítja a szlovák egyháztagok függetlenségét, de megmaradó testvéri egységét a magyar egyházmegyeikkel az SZRKE kebelében.

„Számunkra pedig ez azt biztosítja, hogy magyar református testvéreinkkel egy közösségben is élhetünk” – tette hozzá

Fazekas László, és kérte a Generális Konventet, hogy szavazásukkal támogassák teljes jogú taggá válásukat.

A Konvent plenáris ülése egyhangúlag jóváhagyta a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház csatlakozását a Magyar Református Egyházhoz.

Bölcskei Gusztáv a május 22-i egységesítő menetéről idézte Pap Géza erdélyi püspök szavait: „Isten hozott benneteket, nagyon régen vártunk már rátok.” A tisztántúli püspök az aláírás után bejelentette, hogy a csatlakozás megtörtént, és Isten áldását kívánta a kiegészült testület közös munkálkodására.

A Konvent temesvári ülésén bejelentett csatlakozási szándékokkal kapcsolatban Bölcskei Gusztáv kijelentette, hogy a GK Elnöksége keresni fogja a mindenki számára megfelelő megoldást.

Bagdán Zsuzsanna, fotók: Barcza János

A Generális Konvent temesvári plenáris ülésének zárónyilatkozata

A Kárpát-medencei református egyházmegyék és egyházkerületek elnökségeinek tanácskozó testülete, a Generális Konvent, a Királyhágómelléki Egyházkerület meghívására 2011. június 21-22-én Temesváron tartotta évi rendes ülését.

Az immár hatodik alkalommal összehívott tanácskozás az egység megélésének és tartalma mélyítésének, valamint a közösség eddigi tapasztalatai egymással való megosztásának alkalma volt. A kétnapos ülés lehetőséget adott arra, hogy megosszuk egymással, hogyan éljük meg a gyülekezetek, egyházmegyék, egyházkerületek és intézmények a mindennapokban a 2009. május 22-én – a közös alkotmány aláírásának napján – testet öltött és kiteljesedett egységet.

A tanácskozás felemelő és különleges eseménye volt, amikor kétéves előkészület után a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház elnöksége aláírta a Magyar Református Egyház Alkotmányát, ezzel is megerősítve a Generális Konventben már eddig is végzett tevékenységét. Első alkalommal számoltak be missziói szolgálatuk örömeiről és gondjairól a tengeren túl és Nyugat-Európában élő magyar református közösségek képviselői. Ezek a beszámolók is megerősítették magyar református közösségünket, és alkalmat adtak arra is, hogy megvizsgáljuk az egymásért érzett lelkigondozói felelősségünk megélésének új lehetőségeit.

Az ülésen elfogadott, az arányos teherhordozáson alapuló költségvetés is hangsúlyt fektet a diaszpórában élő közösségek szolgálatára és az egységet kifejező rendezvények támogatására. Meghívást kapott a tanácskozásra, és beszámolt közösségük életéről a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház újonnan megválasztott püspöke is. A Generális Konvent kifejezte szándékát, hogy az egység megvalósult kezdeményezéseivel, a magyar közösségben végzett lelkigondozói szolgálattal alkotó módon vegyen részt a nemzetpolitika alakításában.

A Generális Konvent ülése megemlékezett az Evangélium Szerint Reformált Magyarországi Keresztyén Egyház 1881-es megalakulásáról. A Generális Konvent döntése szerint a négyszázötvenedik évfordulóra elkészíteti közös hitvallásunk, a Heidelbergi Káté új fordítását. A Kárpát-medencei magyar reformátusság képviselői kiemelten fontosnak tartják a közelgő népszámlálást, ezért felhívják az egyháztagok figyelmét, hogy vállalják fel reformátusságukat és magyarságukat.

A Generális Konvent – a Dunántúli Református Egyházkerület megalakulása 400. évfordulója alkalmából – következő ülését 2012. június 19-20-án Körmentden tartja.

Temesvár, 2011. június 22.

Könyvismertető

Tanuljunk imádkozni

– Pál apostol, Kálvin János
és Rudolf Bohren segítségével

Fordította: Békefy Lajos, ISBN 978 963 558 175 7;
187×125 mm; 156 oldal; kartonált; 1200 Ft

Bár mindenki tud imádkozni, mégsem tudjuk, hogyan kell – ahogyan maga Pál apostol is fogalmaz. Az imádságot tehát tanulni kell. Tanulni és gyakorolni, és ezáltal megízlelni, hogyan hatja át Isten közelsége az egész életünket.

Rudolf Bohren (1920–2010) svájci gyakorlati teológus ezért készített egy olyan imakönyvet, amely egyúttal „gyakorlókönyv” is, hogy Pál apostol szentírásbeli szavaira és Kálvintól származó idézetekre támaszkodva erre a tanulásra és gyakorlásra segítse az olvasót.

A kiadvány a Magyarországi Református Egyház által létrehozott Kálvin János Emlékbizottság könyvkiadói programja keretében jelent meg.

Rudolf Bohren imáiból

A jövő, amit mi készítünk

A jövő, amit készítünk, rettenetes lesz: nyilvánvalóvá teszi majd, milyenek is vagyunk valójában.

Ezért kérünk téged: Úr Krisztus, szabadíts meg minket a mi jövőnkől!

Hozd el nekünk a te jövődet!

A jövő, amit mi készítünk, Nyilvánvaló teszi a keresztyénség hazugságait, hogy megelégszük „a kegyesség látszatával”, az épületes beszédekkel és a szertartásokkal.

Úr Krisztus, ajándékozz meg minket a te jeleneddal, ami a te igazságod jelenléte is, és megszabadít a képmutatástól.

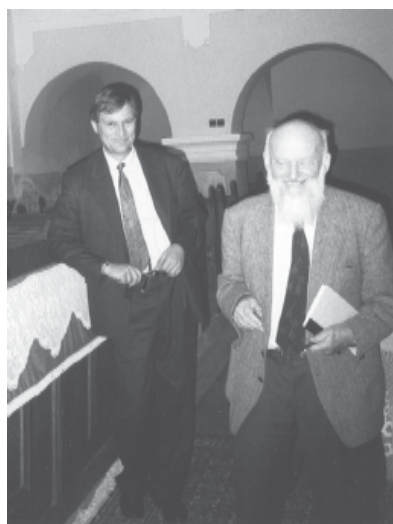
Az élet értelme

A Léleekben

A jövő már tökéletes, Hiszen benne már megelőztem, ami még előttem van.

Szentlélek Isten, benned már a célnál vagyok, s azért küzdök, nehogy elveszítslek.

(r-y-g-a)

A könyv megrendelhető a szerkesztőségünk címén,
Ref. Lelkészi Hivatal
076 74 Draňov 216
Telefon és E-mail:
056 6282560,
csoma@copusnet.net
ára 6,40 euró.

RÉGÓTA FIATAL”

Egy öregúr egyszer elhatározza, hogy elmegy Afrikába szafarira. Magával viszi öreg kutyáját, hogy társasága legyen. A kutya egy nap addig kergeti a pillangókat, amíg azt veszi észre, hogy eltévedt. Bóklászik erre-arra, hogy megtalálja az utat, egyszercsak látja, hogy egy leopárd rohan felé láthatóan azért, hogy megegye.

Az öreg kutya azt gondolja: „Jajjaj! Most igazán bajban vagyok!” Észrevesz a közelében néhány csontmaradványt valami dög-ből, gyorsan elkezd rágni a csontokat hátat fordítva a közeledő leopárdnak.

Amikor az már majdnem ráugrik, a vén kutya felkiált: „Ez a leopárd igazán finom volt! Vajon találok még egyet?”

Ezt hallván a leopárd az utolsó pillanatban visszafogja az ugrást, rémülettel néz a kutyára, és gyorsan elhordja az irháját.

„Húúú!”, sóhajt a leopárd, „ez meleg volt. Ez a vén kutya majdnem elkapott.”

Közben egy öreg majom, aki végignézte az egész jelenetet egy faágról, arra gondol, hogy hasz-

not húzhat abból, amit tud, és kialakíthat valami védelmet a leopárdtól.

Utánairamodik, de az öreg kutya, amikor látja teljes sebességgel a leopárd után futni, rájön, hogy valami ravaszság történik. A majom utoléri a leopárdot, elárulja neki a kutya cselét, és alkut ajánl.

Az ifjú leopárd feldühödik, hogy rászédtek. „Ide gyere, majom, ugorj a hátamra, és meglátod, hogy jár, aki be akar csapni!”

Az öreg kutya látja a felé rohanó leopárdot a majommal a hátán és nyugtalanodik: „Na, most mit csináljak?” Ám menekülés helyett újra leül háttal a támadóknak, és ismét úgy tesz, mintha nem látta volna őket. Mihelyt hallótávolságba érnek, felkiált:

„Hol van már az a hülye majom? Már egy órája elküldtem, hogy hozzon egy másik leopárdot!”

Tanulság:

- Sose nevesd ki az öregeket!
- A kor és a finesz végül mindig legyőzi az erőt és a fiatalágot. A szellem és a ravaszság csak a korral és a tapasztalattal nő meg.

Misszió a templom falain kívül

Mottó: „A misszió Isten, az Atya, Krisztus és a Szentlélek természetében gyökerezik.” (John Stott)

Egy tétel posztulálásával kezdem (amit ezen előadásféle végéig nem biztos, hogy sikerül bizonyítanom): a templom falain kívül végzett misszió elsődleges célja nem az emberek templom falai közé történő visszaterelése, hanem azoknak a templom falain kívül is jelen levő Jézus Krisztushoz való vezetése.

Helyzetünk – missziói küldetésünk betöltése tekintetében – tragikus. Nincsenek szakembereink. Talán nem is jó kifejezés ez. Nincsenek lelkes, elkötelezett, vállalkozó kedvű – a talentumok példázatára gondolok, az öt- és két-talentumos szolga üzleti szenvedélyére, ötletességére, egészséges élelmességére – egyházi munkatársak, akik a szolgálatnak ezen a területén valóban aktívan, dinamikus tevékenykednének.

(Padlón vagyunk: lásd ANTEUSZ példáját, Kádár Pétertől)

A fenti megállapításnak (negatív) illusztrációja én magam vagyok: ha ehhez a témához nem találtatott megfelelőbb ember, akkor az feltétlenül missziói tehetlenségünk súlyos, patológikus valóságáról beszél.

- Nagyszerű elméleteink vannak. A református dogmatika kőbe vésendő kijelentéseket fogalmaz meg ebben a témakörben. Idézhetek is: „A misszió az Egyház küldetése, hogy kinyújtott kézként felsegítse az elesetteket, reményt veszetteknek új értelmet adjon, eltévedteknek célt mutasson ...”

Csak a gyakorlatunk mutat lehangoló, olykor semmilyen, vagy alig megjeneníthető képet.

Azért ne legyünk teljesen igazságtalankok, egyfajta missziói lelkiület él bennünk, ami egy statikus hivatástudathoz kötődik (medence és békák hasonlata). Lisztázható néhány próbálkozás is egyházunk kebelében: mentő misszió, kórház- és börtön-misszió, ifjúsági táborok, stb. (A MRE honlapján 15 missziói ág sorolják fel: falumissziótól a reptérmiszióig.)

Ismerjük el azt is: a templomon kívül végzett misszió óriási kihívást, ua. sűrűn aláaknázott területen való mozgást jelent. Könnyen fejünköz vágják a hittéri-

tés vádját (lásd Czika írásait), netán az emberek manipulálásának bűnében marasztalnak el. A liberális társadalom különösen érzékeny erre, kulcsszó a hitvallás-semlegesség (ami egyébiránt, szerintem, utópia: pl. a liberális eszmék féelmetes nihilje éppúgy indoktrinálja az embereket, mint akármilyen más tan, sőt – mivel a semmi ellen bajos védekezni – még végzetesebben). Bennünk is él egyfajta ellenérzés a túlbuzgó misszióal kapcsolatban (pl. Jehova-tanúk aktivizmusa). Akkor inkább a hagyományos, jól vagy kevésbé jól bevált formák.

Mégis, mi lesz a keresztyéni küldetéssel? Elmenvén (ez a szó szoros értelmében küldetés), tegyetek tanítványokká minden népeket ... A parancs egyértelmű. És azt is tudjuk, hogy az Ige legjobb interpretációja annak cselekvése. Úgy vélem, elsősorban nem is a céllal van gondunk, hanem a hogyannal? A módszerek, stratégiák, emberek megtalálásával. És megfáradt hitünkkel.

Ismerem jól a kibúvókat is: a szavak helyett életünk kell bizonyosságtétel legyen a kívülállók számára. Néma felhívás Krisztus követésére. Nem rossz elv (ha hiteles életű keresztyének lennénk, más lenne a világ, a közhangulat), csak nem mindig működik.

Vagy: egyháziidegen környezetben csak opcióként, alternatívaként, igénybe vehető lehetőségként emlegetni a krisztusi hitet (ez könnyebben eladható, koradekvátabb, partiképesebb). Valahogy ilyenformán: tudjátok, van ilyen is, szép történelem van a hátunk mögött, meg lehet próbálni... Azonban ha ezt *ennyire* meggyőzően modjuk, akkor nem biztos, hogy valaki is felfigyel rá. Akármennyire a pluralizmusok világában élünk, az emberek szeretik az egyértelmű igazságokat. Ezért terjednek a szekták.

Esetleg: halványan utalni rá alkalomadtán mások előtt, hogy igen, én keresztyén lennék... Na és akkor mi van? A másik ismerősöm buddhista, és sokkal jobb fej, mint te.

Ismert egyházi lapban fedezte fel nagyobbik lányom bizonyos tanárának az írását, aki egyik városi gyülekezet presbitereként nyilatkozott valamilyen etikai kérdésben. Oda-vissza volt a csodálko-

zástól, hogy ez a tanár református?, presbiter?, nem hittem volna! Magamban azon morfondíroztam: vajon ez a hitét gyakorló keresztyén ember elmulasztott valamit az iskolában? Kihagyta a bizonyosságtétel esélyét, nem úgy viselkedett, ahogy egy hitvalló embertől elvárják? Vagy egyszerűen ez az oldala inkognitóban maradt? (Velem is előfordult.)

A napokban kaptam egy power pointos anyagot, keresztyén tartalommal, és azal a standard felhívással: ha meg akarod bizonyítani Krisztus iránti 100%-os hűségedet, küldd el a levelet 5 barátodnak. Semmi baj ezzel, de ha elküldöm, s azok is tovább küldik, és így tovább, előbb-remozdítjuk a misszió ügyét? Természetesen, tennünk kell valamit, de vajon mit, és újból: hogyan???

Először a „hogyan ne” kérdését vizsgáljuk meg.

(Exkurzus: én már csak személyes tudok lenni. Posztmodern korunkban nincsenek már általános, egyetemes igazságok – még az örökérvényű igazságok is valamilyen értelmezés útján jutnak el hozzánk, szólalnak meg számunkra -.)

Így mondom el, hogy nem szívlelem a magamutogató keresztyéneket: ide süssetek, mi pedig hiszünk, Krisztust követjük, mindenki csinálja utánunk. Nekem rokonszenvesebb a Hegyi beszédben emlegett só hasonlata: nem feltűnősködve, mégis egyértelműen érezhető módon, már-már nélkülözhetetlenül lenni jelen ...

Tanítványná tenni (a misszió célkitűzése) =) áldássá lenni (a misszió útja). Visszatetsző számomra az a missziói hang is, amelyik – mint egy beragadt lemez – helyzettől függetlenül mindig ugyanazt járja. Az evangéliumokban Jézus mindenkit sajátos módon közelített, szólított meg: volt, akinek ítéletet hirdetett, volt, akit fementett bűnei alól, volt, akit meggyógyított, másokat szeretettel figyelmeztetett. Pilátus előtt hallgatott. Egy atyafi mondta mostanában – higyjétek, őszinte csodálattal hallgattam, és saját mamlaszágomat meg fészélyeztettségemet ismerve, valóságos irigységgel: ő valamennyi munkatársával szóba állt, és megkérdezte tőlük: tudjátok-e, hogy Krisztus a megváltó.

Szerintem jól tette, hogy megkérdezte,

csak annak a – lehet, önvédelmi reflexből származó – kétségnek az utóíze maradt bennem: vajon azokat, akiket egyáltalán nem érdekel az ügy, Isten, Krisztus – nem tette-e még visszautasítóbbá ez a felszólítás? Vajon testvérünk nem vétett-e a „gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé” tanítása ellen? Ha pl. barátainknak, ismerőseimnek unos-untalan boldog családi állapotomról áradozom, lesznek közöttük olyanok, akiket ez idgesíteni fog, és ostoba dicsekvőnek tartanak, vagy azt mondják: ismerjük és utáljuk már az egész témát.

Lehet, emögött a személyes fenntartás mögött – vitába lehet vele szállni! – egyfajta túlzott óvatosság, tapintatoskodás van, de úgy gondolom, erre szükség is van a misszió gyakorlásában, meg lehet, a túlzott jelző nélkül.

Én nem gondolom, hogy fel kellene vennünk a kereskedelmi ügynökök, a médiák agresszív stílusát (bizonyos tekintetben tanulhatunk tőlük, elsősorban talán a reklámozás terén, a lényegretörő fogalmazásban, lásd az Ésaiai 40, 1-3 verseit).

Azonban már a meghívásnál, portékánk/üzenetünk kínálásánál becsületesnek kell lennünk: világosan feltárva céljainkat (nem holmi obskúrus ideológiák terjesztése, hanem Krisztus örömeztetése hirdetése).

Misszióknak nem öltheti a toborzás, lelki fejevadászat jellegét magára. Nem magunknak gyűjtünk trófeákat. Nem a református tábor szaporítására utazunk.

Mi a célunk a misszióval?

Életmentés? Igen. (Ügyeletes orvos esete. Az éjszaka közepén beállít valaki, súlyos sérülésekkel, szemmel láthatólag verekedésben szerezte. A gyanú beigazolódik, mély sebek, erőteljesen vérzés, injekciót ad, elkezd a kötözést, valamilyen szert kell hoznia a raktárból, mire visszajön, a beteg eltűnik... utána rohan, kétségbeesve kiáltozva: uram, ha nem jön vissza, elvérzik.) Krisztus Urunk azért jött, hogy „életük legyen és bővülködjenek.” Annyi megnyomorodott élet van: az emberek boldogabbak lennének, ha igazi keresztyénekként élnének. Kár Krisztus szeretete nélkül tengődni.

Lélekmentés? Feltétlenül. (Titanicsztori. A jéghideg vízben feltett kérdés: testvér, van-e üdvbizonyosságod?) Isten azt akarja, hogy mindenki üdvözüljön. Üdvösségre hívott emberek vagyunk. „Ma még lehet, ma még szabad, borulj le a kereszt alatt.”

Azonban nem szabad túlterhelnünk a témát. Szórolapok: térjete meg, közel a világvége. Általban fenyegetéssel fűszerezve: rettenetes dolgok várnak azokra, akik... A pokol rémségeit érzékletesen lehet ábrázolni, embereket meg lehet félemlíteni. Krisztus – küldetéséről szólván – kihagyta az ítélet témáját. „Az Úrnak Lelke van énrajtam.” Kár kimaradni Isten kegyelméből!

A fenti kettős célt a krisztusi parancs így foglalja egybe: *tanítvánnyá lenni*, azaz belépni a Megváltó megáldó és üdvösséget ajándékozó életközösségébe.

Hogyan érhetjük el (napjaink adottságai mellett) az evangélium címzettjeit?

Bonyolult, összetett kérdés. Mégis röviden két utat nevezhetünk meg: *hívni és menni*.

A. Az első inkább a közösségi misszióról szól: alkalmak, rendezvények szervezéséről, az azokra való hivatásról. Jeremiás a templomban hirdetett ítéletet, mert ott voltak együtt Izrael fiai, Keresztelő János bár a pusztában kiáltotta ki Isten szavát, sokan gyűltek hozzá, hogy hallgassák őt,

Jézus Kapernaumba ment, megtudták ezt az emberek, és összesereglettek. A misszió munkaterülete ott van, kissé általánosan fogalmazva, ahol (passzív vagy aktív értelemben) Jézusra váró emberek vannak. „Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak?” (Róm. 10, 14)

Alkalmas és alkalmatlan időben. Az én olvasatomban nem azt jelenti: mindig. Hanem, hogy jó érzéssel felfedezem a megszokott alkalmak mellett a szokatlanokat/rendkívülieket is. Nem tolakodóan, nem önfejűen. Különösen az apostolok életében, munkájában figyelhető meg: missziói működésükben konkrét megbízatás alapján cselekszenek (nem ötletszerűen végzik azt). Péter pünkösdi beszéde, hitvallása a tanács előtt, Kornéliusznál, Fülöp a gázai úton, Pál a zsinagógákban (ahol joga volt felszólalni, természetesen máshol is kész volt bizonyosságot tenni a „benne levő reménységről”). Úgy tűnik, kezdetben a spontán módon (mennyei sponaneitás?) nyíltlak utak az evangélium előtt.

Jelenleg eljárt szott jó hírünk és hitelességünk, az egyházi visszaélések, de a közömbösség és az ezerféle kínálat miatt is erőteljesebb hírverésre van szükség. (A keresztyén jelző, sajnos, nem minden további nélkül pozitív töltetű.)

Meghívók, plakátok, honlapok ... mind-

mind felhasználható lehetőség. (Karácsonyi taxizásom kudarca: TAXI GRATIA. Senki, senki ...)

Helyszín, alkalmak (hova, mire hívjuk)

A templomi alkalmakra többnyire csak a hagyományörző, vagy az arra fogékony réteg jár. (Pedig szép dolog, felemelő érzés együtt lenni, úgymond, Isten házában... azonban meg kell értenünk azokat, akik számára idegen a légkör, taszító, feszélyező a ceremonialitás, stb.)

Viszont az ember javíthatatlanul közösségi lény, alapjában véve vágyik a társaságba, olyan helyre, ahol feszültségmentesen feloldódhat egy közösségben, megtapasztalhatja a „tartozni valahova” lelkesítő érzését. ((Lásd: zsúfolt stadionok, koncerttermek. Persze, ott az élmény dominál, erről azonban mi sem mondhatunk le. Sajnos, mi nagyon az ideológiára/dogmatikára összpontosítottunk, és kizártuk az érzéseket, örömmegnyilvánulásokat, stb. Több élménynél, ám az is. És több dogmatikánál: az élő Krisztussal való együttünneplés.))

Itt tehát mégis mintha istentiszteleti életünknek formai és tartalmi megújításáról beszélnénk. A templom esetében nem is az épülettel van baj, hanem a templomi események monotonitásával, unalmasságával. Jó alternatívát kínálnak a gyülekezeti termek, vagy éppen a templomban szervezett „lazább” programok. Célszerű kellemes, korszerű, a mindennapihoz közelálló környezetet (is) kialakítani, ami azt sugallja: együttlétünk nem kilépés a való világból (a hagyományos szakrális téríró ezt a jelentést hangsúlyozza), hanem belépés a dolgok középebe, önmagunk és összefüggéseink jobb megértése, stb.

Különböző csoportok számára, ún. gyülekezeti klubok keretében, különféle témák mentén, különböző koreográfia alkalmazása mellett lehet missziói eseményeket szervezni. Pl.

- tizenévesek, huszonévesek, stb., találkozója ...

- fiatal házások bibliaórája

- (miért ne): borivóknak való est (pl. a bárban tartott körzeti bibliaóra)

Újabban nyugaton divat a hitismereti tanfolyamok szervezése. (A fokozódó érdeklődés hátterében – egyik svájci kolléga szernit – a lelki identitáskrisz is áll. Meglepő, az újdonsült Krisna-tudatú tinédzser sokkal jobban ismeri új hitét, mint keresztyén szülei a sajátjukat, több évtizedes „tapasztalattal” a hátuk mö-

gött). Családias alkalmak ezek, ahol egy-egy bibliai témát vezetnek fel újszerű, szemléletes, érdekesítő módon, és azt beszél meg a beiratkozott, tandíjat is fizetők csoportjával... A tandíj a szervezőket arra kötelezi, hogy színvonlas, interaktív programokat készítsenek elő (ismeretlenellenőrző tesztlapokkal, felmérőkel). A programok közös vacsorával zárulnak.

Fontos az, hogy fent említett rendezvényeknek jól átgondolt (átimádkozott) haladványa legyen, sikerüljön a résztvevőket motiválni, és egy gyülekezeti közösség felé elindítani, esetleg bekapcsolni, integrálni.

Tudatában vagyok annak, hogy eddig habár a templomon kívül, de a gyülekezet keretein belül mozogtam. Itt vagyok honn. A gyülekezet határát át kell lépni (ez a misszió), ám attól – gyülekezettől – nem kell elszakadni.

A meghívottak körét, természetesen, ki lehet szélesíteni, sőt más rendezvények keretében is lehet keresztyén alkalmakat szervezni (lásd: Félsgiget-fesztivál). Én mindenestre fontosnak tartom a gyülekezeti, közösségi háttérrel.

Mi a misszió témája?

Kérdés ez? Az evangélium. Egy orvosi konferencia egyetlen logikus, lehetséges témája: a gyógyítás. A bankárok tanácskozásának: a pénz. Sajnos, voltam olyan keresztyén fesztiválon, hogy nem derült ki: mi a nagy felhajtás apropója. „A missziói prédikációnak az *Actában* bemutatott paradigmáiból megállapíthatjuk néhány állandó jegyét: *pneumatikus, biblikus* (ott és akkor: *az Ószövetségre támaszkodó*), *Krisztus személyére, halálára és feltámadására „kihegyezett”*, *döntésre készítő, egyetemes és eszkatológikus szemléletű*. Enélkül a legjobban sikerült missziói vállalkozás is csupán interkulturális kirándulás.”

Ki a misszió alanya (subiectusa), végzője?

Lelkipásztor, missziós munkás, ifi-tag. Szemléletváltásra van szükség. Ha csupán – Jézus mondását parafrázálva – a református Sion eltévedt juhait szertnének elérni, munkánk úgy is véget nem érő lenne. Városok, falvak ... kallódó fiatalok, idősek ... A megbízottaktól kellene induljon az ihlet és az ötlet, akik magukat pásztoroknak nevezik és neveztetik. Sok embert be kellene vonni, érzékenyvé tenni a probléma iránt.

Hogyan kell az misszió üzenetének megszólalnia?

Természetesen, közvetlenül és hitelesen, a hallgatók stílusában, „kulturális-kommunikációs rendszerében” (zsidónak zsidóvá, görögnek görögé, a „technokorosztálynak” az ő nyelvén). Szándékunk nem hallgatóink elbűvölése, hanem Krisztushoz vezetése. Ha Őt sikerül felmutatni, akkor nem hiábavaló fáradozásunk. A mindennapok Krisztus-misztikájának titkát kell feltárni. Élek többé nem én, ... és én tivatelek vagyok minden nap. Nem függőség ez, hanem szabad kötődés. Ennek minőségét kell mércévé tenni. A földi jövőre és az üdvösségre nyitottan ...

A tartalomról soha nem mondhatunk le (pl. valamiféle populizmus nevében).

(„*In the attempt to be 'relevant' one may fall into syncretism, and in the effort to avoid syncretism one may become irrelevant.*”)

NEWBIGIN

Előadások, beszélgetések, workshopok. Koncertek: szépek, de kívánatos, hogy közben racionalizáljuk is. Röviden, tömören...

Hogyan tovább?

Sok jó kezdeményezés fulladt kudarcba emiatt: nem gondolták át a folytatást. Persze, nem fog mindenki maradni, de aki akar, annak lehetőséget kell teremteni a csatlakozásra, bekapcsolódásra, továbbmunkálkodásra. A közösség, az együtt-lét gyógyító erejét kell feltárnunk előttük. Ha mindenkinek volna egy lelki jó barátja ...

Nem szabad idealizálni a közösséget, ellenkezőleg, hangsúlyozni, bemutatni realitását...

B. Egyéni misszió. Kevésbé látványos, de – meglátásom szerint – több eredménnyel jár. Voltak ún. kegyelmi időszakok, amikor az emberek tömegével jártak el vallásos alkalmakra, és egy-egy karizmatikus igehirdető, prédikátor szolgálata sok embert mozgatott meg.

Nem ezeket a időket éljük! Sokkal hatásosabb a lélektől lélelig végzett misszió. Hogy barátainak, ismerőseimnek beszéljek hitemről, beszéljek békességemről és reménységemről, és arról, hogy jó a lelkiekre is odafigyelni, érdemes, sőt cool dolog közösségbe járni. Fontos a kongruencia. Hogy megfelelés legyen szavaim és életformám között. A keresztyén hit Mással, Másban való lét. „Én tibenetek és ti énbenem.”

A tapasztalat azt mutatja, az emberek szeretik a gyors és logikus megoldásokat. Melyik orvos tanácsa tetszik neked, azé, aki idegességedre egy szuper gyógyszert ír fel, vagy azé, aki a környezetedhez való szeretetteljes viszonyulásra akar rávezetni, és egy gyógyító csoport tréningjeire hív meg, napi feladatokat ír elő és régi beidegződéseid feladását kéri tőled?

Hát ezért hatékonyabbak az egy, többé-kevésbé logikus, radikális téma körül forgó szekták a személyes misszióban is: pl. vedd be a felnőttkeresztység-pirulát, és megmentetted lelkedet. Könnyebb egy rögeszmét követni, mint az élő Krisztust. Könnyebb agyunk számítógépére egy vírust telepíteni, mint a szeretet isteni eredetű programját felrissíteni.

C. Az írásban végzett misszió. János zárja így evangéliumát: ez az a tanítvány, aki megírta ezeket. Javunkra írta.

Nemcsak traktátusokra gondolok, hanem akárhol (diáklap, világi és egyházi sajtó, internetes naplók, levelezőlisták) írásban megjelenő bizonyágtételre, hitvalló megnyilvánulásra. Szükség van ezen a téren is a felelős, missziói ihletésű hangokra. (Bár nagyon nagy az immunitás, sokkal izgalmasabb valami szokatlan, fülciklandozó ideológia.)

D. A szeretetszolgálat missziója. A mások megsegítése nem lehet ürügye a misszióknak, inkább fordítva: a misszió következménye a szeretetszolgálat gyakorlása. Egyik leghitelesebb módja a Krisztusról való bizonyágtételnek. Miért tetted ezt a jót velem? Mert keresztyén, azaz Krisztus követője vagyok. Mert Ő is ezt tette velem. **„Misszióknak kell tekintenünk minden olyan törekvést, amivel Isten eredeti, teremtésbeli tervének megvalósulását segítjük elő ebben a világban: ha törődünk környezetünkkel, ha kiállunk a szegényeket és elnyomottakat sújtó igazságtalanság ellen, ha erősítjük a minden emberi társadalom alapsejtjét alkotó családokat, és sorolhatnánk még tovább.”**

Végül: a legszükségesebb feltétel

A Lélek tüze, megszentelő jelenléte, munkája a missziói szolgálatvégzőben és az érintettekben. Enélkül emberi ambíció, megfeszülő akarás, „az egyház marketing-tevékenysége” csupán.

Ez a szempontot soha nem hagyhatjuk ki. Különben misszióink egyesületi munkává silányul. Élő kapcsolatból kell fakadjon, élő kapcsolatot kell eredményezzen.

Ki írta?

Német református vendégek egyházunkban

A Német Református Szövetség (Reformiertes Bund) a lelkészi közösség előtt nem ismeretlen. Nyugalmozott főtitkára, Hermann Schaefer majd

ságában három helyen találkozhattak egyházunk lelkészeivel, Komáromban, Hanván és Deregnnyőn. A találkozók között megkülönböztetett érdeklődés

letein jellemzik az egyházi életet. Nevezetesen, a még mindig erőtlén gazdasági helyzet arra ösztönzi a fiatalabb nemzedéket, hogy az ország nyugati részében keressen boldogulást. Ennek következtében már vannak teljesen elnéptelenedett falvak, kiürült városrészek, s nem utolsósorban, létszámban megfogyatkozott gyülekezetek. Vendégeink beszámoltak arról is, hogy a mai napig léteznek Berlinben és környékén francia nyelvű hugenotta gyülekezetek, amelyek tagjai az 17. és 18. században menekülteként érkeztek az akkori porosz állam területére, s találtak új otthonra úgy, hogy mai napig használják anyanyelvüket. Hallhattunk arról is, hogy évszázadokon keresztül megkülönböztetést szenvedtek a református közösségek, s még az 50-es években is nem egy evangélikus lelkész rosszállását vál-

20 éven át kapcsolatot épített, támogatásokat szervezett (több millió korona értékben), s szívvel lélekkel munkálkodott a magyar református közösség érdekében különböző konferenciákon, nagygyűléseken. Azt azonban már kevesen ismerik, hogy ez a szövetség a német református területi egyházak, valamint református magánszemélyek szövetsége, melynek mintegy 1,1 millió tagja van. Az ottani államszervezési rendet követve 22 tartományi egyház szövetsége alkotja a Német Evangélikus Egyházat, melynek 30 milliót meghaladó a taglétszáma. A kontinentális Európa meghatározó protestáns egyházának része a Református Szövetség is.

Ulrich Barniske és szolgatársa e szövetség elnökségi tagjaként tett látogatást 2011. június 27-29-én egyházunkban. Fazekas László püspök társa-

kísérte a deregnnyői találkozót, ahol a vendégek a zempléni, hernádi, nagymihályi és ungi egyházmegegyék szol-

gálatával ismerkedhettek meg. Az elmúlt hónapok sajtóban megjelent hírei és álhírei alapján maguk a vendégek is nyitottsággal várták a találkozót. A Református Szövetség bemutatását követően egy ottani hívek mindennapi életét és szolgálatát, valamint a lelkészi szolgálatot érintő kérdések hangzottak el úgy magyar, mint szlovák részről. A vendégek őszintén beszámoltak azokról a gondokról, amelyek főleg Németország keleti terü-

totta ki, ha egy egyháztagja a református istentiszteletra ment. A több mint kétórás bemutatkozás után személyes beszélgetések keretében kaphattak további információkat a jelenlevők. A deregnnyői találkozó rámutatott arra, mennyire fontos, hogy rendszeres eszmecsere kerüljön sor magyar és szlovák lelkészeink között is. Ugyanúgy fontos, hogy az évszázadokon át megélt közösséget ne pillanatnyi politikai áramlatok befolyásolják, hanem minden testvéri közösségben megbeszélve, felelősséggel előkészítve történjen.

Csoma László

Kálvinnal Deregnyőn

A pünkösdt követő Szentháromság vasárnapon került sor a Kassától keletre található Deregnyőn/Drahňovban a területi nőszövetség konferenciájára, melyen női és férfi presbiterek is részt vettek szép számmal. Az alkalmon lapunk felelős szerkesztője, Dr. Békefy Lajos lelkipásztor igehirdetessel, és előadásokkal szolgált.

A 16. század második felétől létezik református gyülekezet Deregnyőn, mivel a falu birtokosa maga is reformátussá lett ebben az időben. 1730-ban Lónyai Ferenc lesz a falu birtokosa, aki a környező falvakból vallásuk miatt elűzötteket befogadva igyekszik gyarapítani a falu lakosságát. Az 1836-ban elkészült templomot követően 1849-re készül el a református iskola és tanítólakás új épülete. Az új parókia 1897-ben készül el. A 2. világháborút követően a gyülekezetet évtizedekre megfosztják javainak jó részétől, s a gyülekezet lélekszáma csökkenni kezd, ami az elvándorlás eredménye. A 20. sz. utolsó évtizedében a gyülekezet, hathatós nyugati támogatással és helyi adakozással, Csoma László lelkipásztor odaadó szolgálatával felépíti konferencia központját Református Tanulmányi Központ néven, ahol évenként 25-30 rendezvényt, konferenciát, ifjúsági és gyermektábort szerveznek. A gyülekezet 1993-tól havonként megjeleníti a Református Újságot, 1994-től pedig a Szeretnaptárt.

A jól szervezett és szép rendben tartott eklézsia templomában délelőtti végzett igehirdetői szolgálatot lapunk felelős szerkesztője, aki átadta a jelenlévőknek a Presbiteri Szövetség elnökségének köszöntését is. Az istentiszteleten Mgr. Csoma László helyi lelkipásztor megkonfirmálta az USA-ból er-

re az alkalomra hazatért fiatal testvérünket, kedves példáját adva a gyülekezeti hűségnek. Délután a Tanulmányi Központba több szomszédos gyülekezetből érkeztek az érdeklődők. Jelen volt Fülöp Sándor ny. esperes, továbbá Fülöp Angéla iskei lelkész, a Szlovákiai Református Nőszövetség elnöke is. Dr. Békefy Lajos vetített képes előadásban mutatta be reformátorunk kiterjedt levelezését, amely révén kora előkelő hölgyeivel, de a lyoni és a párizsi börtönben hitük miatt sýnlódó hitvalló református/hugenotta nőtestvérekkel is tartotta a kapcsolatot. Kálvin lelki-gondozói habitusa ugyanúgy megjelent leveleiben, mint a református hit védelme, illetve a katolikus hitről az új hitre tértek lelki-szellemi erősítése. Levelezése során egészen a Litván Fejedelmi udvarig eljutott szellemi világossága, rendíthetetlen evangéliumi meggyőződése, és sokakat támogatott református hitük megőrzésében. A prezentációs előadás után két rövid referátumban szólt az előadó az idén fennállása 20. évfordulóját Istennek köszönő Presbiter című lap szolgálatáról a kárpát-medencei magyarság és reformátusság életében, valamint a Nők Világmanapjának létrejöttéről, hazai elterjedéséről, el egészen addig, hogy öt éve a hazai és külföldi börtönökben is megtartják ezt az alkalmat magyar református kezdeményezésre. A jelenlévők kitaró érdeklődéssel és az előadások szünetében testvéri beszélgetéssel tették emlékezetessé az összejövetelt, melyről a résztvevők a Presbiter c. lap több száz példányából is vittek magukkal gyülekezetükbe.

Ha valaki elmegy

Ha valaki elmegy,
átlép egy határon,
ha többé nem látom,
ha hiába várom,
ha elítél, vádol
le nem írt mondatom
hangtalan hirdeti
koporsó, sírhalom
Elfut a pillanat!
Drága az alkalom!
Elfut az életünk.
Ma még szolgálhatunk,
ma még szerethetünk.
Ma még bocsánatot
kérhetünk, adhatunk
Egy-egy kedves kezét
ma még megfoghatunk.
Hogy ne holnap sírjuk
Késő könnyeinket,
Isten ma hív minket.
Krisztus ma vár minket.
Hiszen a ma mindig
Sürgető alkalom.
Elfut a pillanat!
Drága az alkalom!

*beküldte: özv. Szanyi Gyuláné
Kaposkelecseny*

(r-y-g-a)

Kedves olvasóink! Azt hiszem nyugodtan mondhatom, hogy amivel most foglalkozni fogunk, az Pál apostol legismertebb tanítása. A korintusiakhoz írott 1. levél 13. fejezetében van megírva az a rész, melyet általában szeretethimnusznak hívunk. Ebben a részben Pál apostol nagyon szépen leírja, hogy milyen az igazi szeretet.

Mi emberek olyan gyakran mondjuk, hogy szeretünk mindenkit, vagy éppen azt, hogy szeretünk valakiket. De sokszor nem is tudjuk, mit jelent tényleg szeretni. Most Pál szavai által megtudhatjuk, hogyan kell tényleg helyesen szeretni.

Először is azt mondja el, hogy akiben nincs szeretet, az semmit sem ér. Bármit tesz, bármit mond, bárhogy éli az életét, nem ér semmit. Csak a szeretet teszi az embert emberré. Illetve egészen pontosan, a szeretet teszi keresztyén emberré az embert. Milyen szépen mondja Pál, hogy aki akár szét is osztja magát másoknak, de nincs benne szeretet, az sem ér semmit.

Na de térjünk rá arra, hogyan kell igazán szeretni. A szeretet nem irigykedik, és nem kérkedik. Biztosan vannak barátaitok. A barátság lényege az, hogy szeretjük a barátainkat. De nem szoktatok irigykedni rájuk? Nem szoktatok arra gondolni, hogy neki miért van ez, vagy az, és nektek miért nincs? Nem szoktatok olykor még meg is haragudni azokra a barátaitokra, akiket valami miatt irigyeltetek?

Az irigységnek éppen az ellentétje a kérdés. Amikor dicsekszünk azzal, amink van, és ezzel akarunk nagyobbak, menőbbek lenni a barátainknál, vagy általában másoknál. Nekem van, neked pedig nincs, én ügyesebb vagyok nálad, én okosabb vagyok, mint te, nekem több pénzem, játékom, és még ki tudja micsodám van, mint neked. Akiben igazi, Istentől származó szeretet van,

az nem tesz ilyet. Az nem irigykedik másokra, hanem éppen ellenkezőleg – örül, mások örömének. Nem dicsekszik múlandó, felesleges dolgokkal, hogy másokat kellemetlen helyzetbe hoz-

zon, hanem ha tudja, megosztja amije van, másokkal.

De nézzük csak, hogy milyen még az igazi szeretet? Nem viselkedik bántóan. Nagyon sokszor figyelem a gyerekeket, hogyan viselkednek a barátaikkal. Döbbenet láttam, hogy a barátságukat sokszor úgy akarják megmutatni, hogy piszkálják egymást, hogy bántó

megjegyzéseket tesznek egymásra. De nem csak a gyerekek viselkednek így egymással, gyakran a felnőttek is ugyan így tesznek. Pedig az Isten elmondja, hogy az igazi szeretet az nem akar bántani soha. Ha szeretitek barátaitokat, testvéreiteket, szüleiteket, akkor nem akarjátok bántani őket soha.

Végül még szóljunk arról, amit Pál így ír le: A szeretet nem gerjed haragra. Szoktatok haragudni a barátaitokra? Az emberek nagyon sokszor haragszanak meg egymásra. Többnyire apróságok miatt történik mindez, de a harag sokszor úgy elvakítja őket, hogy képesek egész életükben haragudni. Nem képesek arra, hogy megbocsásanak egymásnak. A harag miatt szoktak tönkremenni baráti, testvéri, rokon kapcsolatokat. Pedig a szeretet nem gerjed haragra. A harag helyett inkább

le kellene ülni, és megbeszélni a dolgot. Így tudjuk elkerülni azt, hogy végképp tönkremenjenek barátságaink.

Olvassátok el Pál apostolnak a korintusbeliekhez írott első levele 13. fejezetét, és tanuljátok meg, milyen az igazi szeretet. Ha így fogjátok szeretni egymást, akkor megmaradnak a barátságaitok, akkor minden rendben lesz a kapcsolataitokban.

K.V.

Imádság:

Mindenható Isten! Könyörgünk Hozzád, segíts megtanulnunk az igazi szeretetet. Segíts abban, hogy soha ne irigykedjünk, kérkedjünk, bántunk, haragudjunk, hanem éppen ellenkezőleg, ezek helyett inkább szeretni tudjunk. Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Aranymondás:

„Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől született, és ismeri Istent. Aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent, mert Isten szeretet.” 1János 4: 7-8

Ökumenikus kápolnaszentelés, Börtönlelkészi kibúcsúzás Pálhalmán

Pünkösöd ünnepe előtt, június 9-én került sor az ország egyik legnagyobb büntetés-végrehajtási intézetében, Dunaujváros-Pálhalma bernátkúti alegységében a Szent Bernát ökumenikus kápolna felszentelésére, amit Dr. Bölcskei Gusztáv református püspök, a Zsinat lelkészi elnöke és Spányi Antal székesfehérvári püspök végzett. Az ünnepélyes alkalmon jelen volt Dr. Kökényesi Antal bv altábornagy, országos parancsnok is. Ekkor került sor az intézetben kilenc éve börtönlelkészként szolgált Dr. Békefy Lajos református lelkész ünnepi elköszönésére is.

„Aki templomot épít, az lelki ottont terem és a jövőt építi” – mondta Balázs Péter bv ezredes, intézetparancsnok köszöntőjében az egyszerű, puritánul szép kis börtönkápolna ajtaja előtt, s felkérte Dr. Kökényesi Antalt bv altábornagyot, országos parancsnokot a nemzeti színű szalag átvágására. A vendégek a mélykúti Kodály kórus énekhangjára vonultak be a Szent Bernát ökumenikus kápolnába, ahol a felszentelő igehirdetést Dr. Bölcskei Gusztáv püspök tartotta a 66. Zsoltár alapján. Kiváltképpen az imádság és a bűnbánattartás fontosságát hangsúlyozta, s azt kívánta, találjanak ebben a kápolnában a fogvatartottak megbékülést Istennel, egymással, s merítsenek erőt az itteni szolgálatokból is. Áldáskívánó, felszentelő imádsága után Spányi Antal székesfehérvári római katolikus püspök szólt az egybegyűltekhöz és szenteltvízzel áldotta meg az Isten neve tiszteletére emelt kápolnát.

Az ünnepély a pálhalmi parancsnoki épület dísztermében folytatódott. A kibővített Kodály kórus éneklését követően Dr. Kökényesi Antal bv altábornagy, országos parancsnok köszöntötte felszólalásában a jelenlévőket. Elmondta, az ország bv-intézeteiben van már templom, s csaknem mindenütt kápolna, ahol megvalósul a fogvatartottak vallási és lelki igényeinek a szolgálata. Nagyra értékelte a börtönlelkészek munkáját, ami által a bezárt falak között élők több megbékéléshez, lelki erőhöz juthatnak. A megbecsülés jele-

ként említette, hogy nemrég írta alá a börtönlelkészek státuszának változásáról szóló hivatalos felterjesztést. Dr. Bölcskei Gusztáv püspök a további szolgálatokra előre tekintve is áldást kért a három alegységben folyó lelki munkára. Emlékeztetett arra, hogy a névadó Szent Bernát a világosság völgyévé változtatta azt a helyet, ahol Isten megbízása alapján élte szerzetesi közösségét. Dr. Spányi Antal püspök az ökumenikus kápolna névadójára utalva annak jelmondatát idézte: Világíts és lángolj!, s kérte Istent arra, hogy ez valósulhasson meg a kápolnában és a zárkákban is, valahányszor csak lelkek találkoznak Jézus Krisztussal.

Dr. Békefy Lajos ny. börtönpszichológus lelkész visszatekintését és ünnepi beszédét a Római levél 2,1-11 alapján tartotta meg. Elmondta: a börtönkápolna a lelki minőségváltás helye, ahol véget érhet az ítélezés, az öniszűrés és az öniszűrés kényszer emberi története, s megkezdődhet az újjászületett emberek Isten szerinti élettörténete. Kilenc évi pálhalmi szolgálata alatt ezt a minőségváltást igyekezett elősegíteni sok-sok lélekben az Ige és a Szentlélek kegyelme által. 5 773 lelkigondozói beszélgetés és 2745 istentisztelet, bibliaóra, ünnepi alkalom adta ehhez a keretet. A kápolna kialakításának gondolata három és fél évvel ezelőtt Schmechl János bv dandártábornok, akkori intézetparancsnok szívében merült fel, amiből hamar tett és valóság lett. Köszönetet mondott mindazoknak, akik a kápolna kialakításában segítséget nyújtottak, név szerint is megemlítve Heteyi Gábor bv ezredes, aki az Agrospeciál Kft részéről többször is készségesen segítette a kápolnaépítést is. A nyugállományba került börtönlelkész személyes hangon adott hálát a kilenc év alatt megtapasztalt kegyelemért. Hálás Istennek a Magyar Bibliatársulat és a Kálvin Kiadó hat éve az egész büntetés-végrehajtásnak nyújtott 6,5 millió forint értékű bibliaadományáért, a Nők Világimanapja meghonosodásáért a börtönökben, a „Hit-, és vallási, erkölcsi alapismeretek fogvatartottaknak” c.

munkafüzete megjelenéséért. Reményét fejezte ki, hogy az „Imanap az európai és a magyar romákért – romákkal” nevű projekt, amit nemrég indítottak el közel 100 fő részvételével éppen ebben a díszteremben, szintén elterjed majd a büntetés-végrehajtásban. Beszéde végén áldást kért és kívánt az új kápolnába betérőkre, az ottan szolgáló egyházi és missziói munkatársakra, a magyar büntetés-végrehajtásra, melynek egyre inkább szerves részévé válik a börtönlelkészi szolgálat.

A kibúcsúzó börtönlelkész beszédét követően Dr. Bölcskei Gusztáv, a Zsinat lelkészi elnöke az egész egyház nevében megköszönte a börtönlelkész pálhalmi kilenc éves szolgálatát, s átadta neki Méliusz Juhász Péternek 1561 pünkösöd havának első napján Döbrötzönben megjelent kis prédikációs kötete hasonmás kiadását, amit a magyar reformátor a kolosséi levélhez írt. A Református Missziói Központ igazgatója, Magyarné Balog Erzsébet Szent Bernát jelmondatát idézve (Világíts és lángolj!) köszöntötte a börtönlelkészt, s igés égetett kerámia táblát nyújtott át. A református börtönlelkész társak nevében szólalt fel és mondott áldáskívánást a kibúcsúzó pálhalmi lelkésznek L. Molnár István lelkész, a református börtönlelkészek közösségének vezetője, s átnyújtotta az erre az alkalomra készített díszoklevelet. Dr. Békefy Lajos válaszképpen átadta az ünnepség díszvendégeinek és az intézet parancsnokának a Kálvin Kiadónál pünkösdre megjelent Bohren-könyv egy-egy példányát, ami az imádság tanulásáról szól, s amit börtönszolgálat mellett – öt más könyvvel együtt – fordított, illetve írt.

A kápolnaszentelés ünnepélyét Balázs Péter bv ezredes, intézetparancsnok köszönő szavai, illetve a mélykúti Kodály Kórus és a sándorházai Irodalmi Szakkör színvonalas ünnepi műsora zárta, melyben Szent Bernát életét elevenítették fel.

(r-y-g-a)

Egy királyfi, akit „Elnök úr”-nak szólítottak

A Habsburg név évszázadokon át nem a legjobban csengő név volt református körökben. A levett 1848-49-es forradalom és szabadságharc megtorlásait követően, pedig kifejezetten gyűlöltté vált. A 19. század végére viszont óriási fordulat következett. Erzsébet királynő, s az általa is mozgatott belpolitikai vonalvezetés elérte, hogy férje, Ferenc József, immár szeretett uralkodó lett. Az uralkodóházat ért tragikus csapásokat követően IV. Károly lett a király 1916-ban. A négyéves Ottó, tel-

Bizonyára nem volt könnyű számára sem Európa egyik legrégebb uralkodó házának tagjaként lemondani „királyfi” mivoltáról. De hitéből, neveletéséből fakadó méltósággal tudta megtenni.

Amikor 1995-ben, a Strassburgban egy protestáns lelkészcsoporttal megláttuk az Európa parlament folyosóján, kissé elbizonytalanodtunk. A kezében levő iratokat tanulmányozta tudomásul véve, hogy felismertük, s fényképezzük. Mi hirtelen nem tudtuk, hogy

jes nevén: *Franz Joseph Otto Robert Maria Anton Karl Max Heinrich Sixtus Xavier Felix Renatus Ludwig Gaetan Pius Ignatius von Habsburg-Lotharingen*, ott látható szülei koronázási fényképén. Valódi királyfi.

zavarhatjuk-e, de az ott levő magyarok közül valaki megszólította, s azonnal kötetlen beszélgetés kezdődött, amin nem magyar társaink elcsodálkoztak, hisz a társalgás magyarul folyt. Arra a kérdésre: Hogyan szólíthatjuk? -

mosolyogva válaszolt, szólítsanak elnök úrnak, mint a Páneurópai Unió elnökét. Két évvel később Sátoraljaújhelyben már így szólítottam aláírását kérve a Strassburgban készült fényképre: Elnök Úr! Köszönjük a méltóságot, amely tiszteletet és megbecsülést keltett Ön iránt. Köszönjük azt a derűlátást, amelyet szüntelenül igyekezett átadni hallgatóinak. Köszönjük az Európa látást, amely ebben a válságos időben hiányozni fog. Köszönjük, hogy nem csak politikust ismerhettünk meg Önben, hanem Istenben bízót, s az Ő akaratát elfogadó embert. Legyen áldott az Ön életéért és szolgálatáért a Mindenható!

CsL

MEGHÍVÓ

Kedves Testvérem!

A deregnyői Református Tanulmányi Központ **2011.augusztus 22-26-a** között hatodik alkalommal rendezi meg a „**Kárpát-medencei Lelkész-családok hetét**”, melynek keretében az érdeklődők számára üdülési lehetőséget biztosít a Felvidék keleti régiójában. A résztvevők számára szállást és egész napi étkeztetést biztosítunk. **A részvételi díj egy család számára 55 Euro egész hétre.**

Kirándulási lehetőségek: Sirava és a Vianna-i tó 24km.

Ruszin fatemplomok régiója: 50 km

Bártfa – Eperjes 110 km.

Ung-vidék és Bodrogköz nevezetességei

Kérésre közös autóbuzs kirándulás biztosítható. Jelentkezni 2011. augusztus 10-ig lehet a következő elérhetőségeken: Telefon: 00421-56 6282560, mobil.0908 035 094

E-mail: csoma@copusnet.net

Testvéri köszöntéssel

Csoma László
református lelkész

A Kárpát-medence Reformátussága

Méltóságmenet a kommunizmusban lerombolt templomhoz

Megemlékezést tartottak múlt kedden Brassóban, a kommunista rezsim idején lebontott református templom helyénél - adja hírül a kolozsvári Krónika című napilap egyházi melléklete.

A szemerklő eső ellenére nagyon sokan megjelentek a református egyház által szervezett eseményen, ott volt többek között Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, Kató Béla püspökhelyettes és Eötvös József generális direktor, de a más felekezetek lelképásztorai, a brassói magyarság vezető politikusai is, a hívek és más felekezetű érdeklődők is szép számban felvonultak. „A méltóságmeneten mindenki részt vett, aki együtt érez velünk” – jelentette ki a Krónika kérdésére Kassay Géza belvárosi lelképásztor.

A két, zászlót vivő székely ruhás fiatal által felvezetett menet a Kolostor (Mureșenilor) utcáról indult, a végállomás pedig az Aro Szálloda volt, ennek új szárnya áll ma ugyanis az 1963-ban lebontásra ítélt templom helyén. Azt, hogy itt egykor Istennek szentelt ingatlan állt, egy élő sövényvel elkerített terület közepén elhelyezett tábla jelzi – ennek felállításához a hotel tulajdonosa anyagilag is hozzájárult. Bár az emléktáblát – ami egyébként az útról alig észrevehető – nem lehet megközelíteni, a felvonulás résztvevői most elhelyezhették talapzatán a megemlékezés koszorúját.

A tábla mellett beszédet mondott Pap Géza püspök, illetve Szegedi László köhalmi lelképásztor. Ezekben főként arra tevődött a hangsúly, hogy bár a templomot lebontották, a közösség még él, s ezért kell hálát adni. Nem a templom újraépülésének, hanem a sebek begyógyulásának van itt az ideje, mert Jézus is csak szimbolikusán mondta, hogy három nap alatt felépíti a templomot. Ebben a lelki épülésben van a lényeg, hangzott el mintegy útravalóként. Az esemény méltóságteljességéhez a brassói dalárda is hozzájárult - számol be az eseményről a Krónika.

A lap összeállításából kiderül, hogy 120 évvel ezelőtt, 1891. július 14-én helyezték el Brassó központjában, az akkori Rezső körúton (Eroilor sugárút) az Alpár Ignác építész által megtervezett református templom alapkövét. Alig 72 évig szolgált azonban híveit, mivel 1963-ban a kommunista hatalom szállodaépítési megaprojektje útjában állt, így elrendelték a lebontását. A Belvárosi Református Egyházközség temploma pedig már nem a tulajdonképpeni belvárosban, hanem a Bolgárszeg szélén, a Gheorghe Dima parkban kapott helyet. Az ingatlan eredetileg tornateremnek épült, és 1963-ig annak is használták, ám akkor az egyház kénytelen volt elfogadni korábbi temploma helyett.

Civil, egyházi és politikai összefogás Házsongárdért

Mintegy 400-450 fő vett részt a szombaton délutánra meghirdetett ökumenikus áhítaton és csendes sétán a kolozsvári Házsongárdi temetőben, amelyet a sírkert védelmében, a hatóságok és a közvélemény figyelmének felkeltéséért szerveztek.

Pap Géza erdélyi református püspök, Kovács Sándor katolikus főesperes és Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus püspök az iktári Bethlen-kriptánál (fotó: MTI/Biró István)

Az ok: a több mint négy évszázados múltra visszatekintő és sok száz jeles személyiség nyughelyét jelentő temetőben évek óta rongálják a régi, főleg magyar sírokat, amivel szemben a hatóságok tehetetlenek bizonyultak. A békés demonstráció kezdeményezői a történelmi magyar egyházak képviselői és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) voltak.

Mint arról az erdélyi Transindex hírportál beszámol, a menet az egyházi előljárók vezetésével először az iktári Bethlen kriptá kertjéhez tartott, ahol nemrég ismeretlen elkövetők fáradt olajjal öntöttek le két 19. századi tumbát, valamint Nagy Gyula református püspök a közelmúltban felújított sírhelyét.

Az áhítaton Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, Kovács Sándor, kolozs-dobokai római katolikus főesperes és Adorjáni Dezső, az Evangélikus-Lutheránus Egyház püspöke szólaltak fel. A beszédek után Bogdán Zsolt, a kolozsvári Állami Magyar Színház színésze olvasta fel a Házsongárd védelmében született - alább idézett - közös nyilatkozatot.

A nyilatkozat magyar, román és angol nyelvű változata a tervek szerint hamarosan petíció formájában az internetre is felkerül, ahol bárki csatlakozhat majd, és az aláírások begyűjtése után minden hazai illetékes szervhez, illetve Brüsszelbe is eljuttatják, hogy ott is felhívják a figyelmet arra, ami Kolozsváron történik.

A több évszázados temető több mint háromszáz műemléket tartalmaz, olyan jelentős erdélyi személyiségek nyughelyeit, mint Bánffy Miklós, Brassai Sámuel vagy Apáczai Csere János. A temető Kolozsvár egyik leglátogatottabb turisztikai célpontja, amelyet havonta átlagosan ezren keresnek fel.

A Házsongárdi temető nem lehet tovább gyalázni - Nyilatkozat

A 426 éves múltra visszatekintő kolozsvári Házsongárdi temető pusztul, és sürgős védelemre szorul.

Erdélynek nincs olyan tájegysége, ahonnan ne származna a Házsongárdi temetőben nyugvó jeles személyiség. Főúri családok tagjai, egyházfők, írók, költők, tudósok, politikusok, művészek, tanárok, mesteremberek, földészek síremlékei együttesen alkotják az erdélyi nemzeti panteont. A Házsongárdi temető azért is egyedülálló, mert kriptái, sírboltjai, sírkövei között nagyon sok a párját ritkító építészettörténelmi emlék.

Hosszú évek óta e hagyaték szándékos pusztításának vagyunk szemtanúi. Majdnem naponta semmisítenek meg, vagy rongálnak régi síremlékeket, tolvajok garázdálkodnak, és akadnak olyan vállalkozók, munkások, akik a muzeális értékű köveket nyersanyagként betonba aprítják. Az ismétlődő rongálásoknak elsősorban a régi magyar sírkövek és sírkertek esnek áldozatul, mint legutóbb pünkösdkor is, amikor ismeretlenek az iktári Bethlen család sírkertjében meggyaláztak két, 19. század eleji tumbát, valamint Nagy Gyula, néhai református püspök sírkövét.

Bár a sírok védelmét és helyreállítását az 1999-ben létrehozott Házsongárd Alapítvány intézményes keretek között is felvállalja, a hagyaték óvása meghaladja e civil szervezet erejét, főleg olyan körülmények között, hogy a hatóságok tétlen szemlélői a civilizált Európában szokatlan, barbár rombolásnak.

A fenti tényállásból, valamint az Egyesült Nemzetek Oktatási, Tudományos és Kulturális Szervezete Általános Konferenciájának 1972. november 16-án elfogadott és Romániára is érvényes egyezménye ama előírásából kiindulva, miszerint „az Egyezményben részes Államok elismerik, hogy az ilyen örökség az egész világ örökségét jelenti, melynek megóvása az egész nemzetközi közösség együttműködésének feladata”, mi, e nyilatkozat aláírói felkérjük a hatóságokat, a hazai és nemzetközi közvéleményt, és elvárjuk tőlük: hassanak oda, hogy egyszer és mindenkorra szűnjön meg a temető műemlékjellegének veszélyeztetése.

Meggyőződésünk, hogy az Európai Unióhoz csatlakozott Romániában a Házsongárdi temetőt nem lehet tovább gyalázni, és az egyetemes, ezen belül erdélyi kultúra eme hagyatékát nem lehet eltüntetni a föld színéről.

Meggyőződésünk, hogy a többnemzetiségű és többkultúrájú Erdélyben, így Kolozsváron is, nemzeti és felekezeti hovatartozástól függetlenül, csak egymás hagyatékának kölcsönös tiszteletben tartása, megóvása és az elhunytak iránti kegyelet a járható út.

Nőszövetségi ötlettár

Az Erdélyi Református Egyházkerület Nőszövetsége néhány éve összegyűjtötte mit tehetnek, milyen szolgáltatásokat végezhetnek a gyerekek, ifjú családok, középkorúak és az idősek felé. Természetesen van, amit mi másként csinálunk, élünk meg, de azért nézzük meg mi az amit ők összeírtak, egyben biztatok mindenkit, hogy a saját gyülekezetében, nőegyesület által végzett munkát írjuk le, mondjuk el egymást segítve, ötleteket adva.

Elsőként álljon itt az, amit megtehet a nőszövetség a gyermekekért:

- rendszeres imádság a gyermekekért
- keresztelekor az asszonyok által himzett zsebkendő ajándékozása
- keresztelek évfordulóján az asszonyok egy levéllel, benne gyermekimádságokkal, felkeresik a családot
- az asszonyok beszélgetnek a vallásórás korú gyermekekkel
- istentisztelet alatt gyermekmegőrzés megszervezése
- gyermekekkel való foglalkozáshoz a helyszín, terem kidiszítése, otthonossá tétele
- baba-mama kör szervezése (a baba 1–2 éves koráig), ahol az édesanyák gyermekeikkel vehetnek részt
- segítség a vasárnapi iskola tartásában, vakációs bibliahét lebonyolításában, gyermektáborok megszervezésében
- a gyermekekkel közös kirándulás szervezése, ahol egy asszony egy-két gyermekkel igyekszik jobban megismerni, beszélgetni
- konfirmációra ajándék készítése az ifjaknak
- részvétel különböző műsorok, színdarabok betanításában
- hagyományos mesterségek, egyházi szokások, néphagyományok átadására szolgáló programok, vetélkedők, szervezése
- közös kenyérsütés szervezése, amiben nőszövetségi asszonyok kis gyermekekkel és konfirmandusokkal együtt végeznek mindent, ami a kenyérsütéshez kapcsolódik
- nagyobb gyermekeket, konfirmált ifjakat személyre szóló feladatokkal bízik meg, bevonja őket a szeretetszolgálatba
- vonzóbbá teheti a gyermekek számára szervezett gyülekezeti rendezvényeket azzal, hogy megszervezi házi sütemények készítését
- karácsonyi és más alkalmi ajándékokat készíthet a gyermekeknek
- meghívja a gyermekeket (pl. szomszédban lakókat) a nekik szervezett alkalmakra
- a nőszövetségi tagok egy-egy konfirmandussal személyes kapcsolatot építenek ki a felkészítés idején (kereszttséghez hasonló)
- árva gyermekek nyaraltatásának megszervezése: egy asszony egy árva gyermeket magához vesz egy hétre
- vallásoktatáshoz szemléltetőanyag készítése (pl. bábuk, térképek, stb.)
- ajándéktárgyak készítése vetélkedők díjazására
- „Cipősdoboznyi szeretet”, „Nyilas Misi” akció megszervezése, lebonyolítása (Református Család)

A következő számban fiatal család felé végzet szolgálat listáját olvashatjuk majd.

Fülöp Angéla

Ablak

Két, súlyosan beteg ember feküdt ugyanazon kórteremben.

...Egyikük minden nap délután felült az ágyban egy órászkára, hogy ezzel megmozgassa a szervezetét.

Az ágya a kórterem egyetlen ablakához közelebbi volt.

A másik beteg ember egész nap csak feküdt az ágyában, a plafont bámulva.

Beszélgettek a családról, feleségről, gyerekekről, a katonakorukról, a nyaralásaikról, ahogy az szokásos ilyen helyzetben.

Az az ember, aki az ablaknál feküdt, minden délután, amikor felült, azzal töltötte az időt, hogy elkezdte közvetíteni a másinak, mit lát az ablakon át a kinti világból.

A másik ágyon fekvő embert egy idő után szinte csak ezek a színes beszámolók tartották életben, már alig várta őket, ez volt minden változatosság az életében.

Az ablak egy kellemes, taviczkával díszített parkra nézett.

Vadkacsák és hattyúk úszkáltak a tavon és gyerekek játszottak távirányítós játékhajóikkal rajta.

Szerelmespárok üldögéltek a színes virággyá-

sok mellett órákig, egymásba felejtkezve.

Miközben az ablak melletti beteg kimerítő részletességgel írta le a kinti világot, a másik, folyton fekvő behunyta a szemét és maga elé képzelte a látványt.

Egy meleg délutánon az ablak melletti ember egy, a parkon átvonuló karneváli menetről beszélt.

Bár a folyton fekvő ember nem hallotta a zenészeket, maga elé képzelte őket a másik érzékletes leírása alapján.

A napok és hetek teltek.

Egy reggel a betegeket fürdetni készülő nővér az ablak melletti embert élettelenül találta az ágyában, mert az éjjel csendben elaludt örökre.

Elszomorodva hívta a személyzetet, hogy kivigyék az elhunytat.

Amint alkalom kínálkozott rá, a korábban a belső ágyon fekvő beteg kérte, hogy a másik ágyban fekhessen.

A nővér szívesen segített, kényelembe helyezve őt azon az ágyon, majd magára hagyta.

Lassan, fájdalomtól gyötörve az ablak felé fordult az ember és megdöbbenve látta, hogy az ablak egy tűzfalra néz.

Megkérdezte a nővért, mi történhetett az eltávozott szobatárssal, hogy olyan szépnek festette le az ablakon túli világot.

A nővér elárulta, hogy az az ember vak volt, nem láthatta a falat sem.

Valószínűleg csak bátorítani akarta Önt! - mondta a férfinak.

Tanulság:

Igazi boldogság boldogabbá tenni másokat, nem törődve saját helyzetünkkel.

Bajainkat megosztva csökkenthetjük őket, de ha derűnkét és boldogságunkat osztjuk meg másokkal, megsokszorozzuk azt.

Ha gazdagnak szeretnéd érezni magad, számold össze azokat a dolgokat az életedben, melyeket nem vehetsz meg semmi pénzért.

Minden nap az élettől ajándék, így becsüld meg a napjaidat, melyek száma - bármilyen sok is jusson - véges !!!

